

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów, — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego i. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 98.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, świąteczni i miesięczni za dopłatą pierwszemu 75 ct., drugiemu 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Ploha, ulica Karola Ludwika i. 9; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Ogłoszenie.

Rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa dolno-austriackiego z dnia 22 października b. r. l. 101.007, (tut. obwieszczenie z dnia 23 października b. r. l. 76.925), wzbroniony został przywóz zwierząt racicowych do Austrii dolnej z powiatów politycznych: Bóbrka, Brzozów, Dobromil, Dolina, Gorlice, Gryń, Jasio, Kamionka, Kraków, Krosno, Lwów, Limanowa, Mielec, Pilzno, Rawa, Ropczyce, Rzeszów, Sambor, Staremiasto, Tarnobrzeg, Żółkiew, Żydaczów i z okręgu miasta Krakowa.

Obecnie zezwoliło też c. k. Namiestnictwo rozporządzeniem z dnia 28 października 1895, l. 103.038, przywozić bydło rogacze z powyższych powiatów do Wiednia (St. Marx) pod następującymi warunkami:

1. Na pasportach bydłych musi być potwierdzenie weterynarza urzędowego, że miejscowość pochodzenia jest wolna od zarazy i że stan zdrowia zwierząt jest niepodejrzany.

2. Na wagonach, do których załadowano takie bydło, musi być nalepiona kartka z napisem w języku niemieckim „*suchenverdächtige Thiere*“ podobnie, jak to przepisane jest przy przywozie bydła podejrzanego o zarazę płucną na wiedeńską targowicę kontumacyjną (obwieszczenie tut. z dnia 1 lipca 1893, l. 52.986).

3. Bydło to wolno sprowadzać:

A) rzeźnikom wprost na rzeź;

B) na targ kontumacyjny, lecz tylko w piątek każdego tygodnia.

W pierwszym razie obowiązują następujące postanowienia:

a) Wyładowanie na dworcu w St. Marx może się odbywać tylko na przeznaczony do tego dolnej części rampy;

b) zwierzęta te wolno przeladowywać do wozów przeznaczonych do przewożenia bydła do rzeźni tylko na wspomnianym oddziale rampy;

c) do wyładowywania, względnie do załadowywania należy posługiwać się osobnym personelem, który stanowczo nie może być używany do posługi na innych oddziałach targowicy. Po ukończeniu wyładowania, służbę należy poddać pod dozorem weterynarskim, dokładnemu oczyszczeniu i odrażeniu. W tym celu personel ten należy zaopatrzyć w wierzchnią odzież z płótna jak to przepisano według §. 9 rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 19 lipca 1879 r. (Dz. u. p. nr. 108 i 109) dla robotników kolejowych, zatrudnionych przy desinfekcyi wagonów;

d) bydło rogacze wspomnianego pochodzenia może być przewiezione zaprzęgami końskimi tylko do rzeźni w St. Marx, Untermeidling, Gumpendorf i Harnals, a to do osobnych oddziałów stajen, wyłącznie przeznaczonych na ten cel.

Wozy użyte do tego należy oczyścić i odrazić pod dozorem weterynarskim przed opuszczeniem rzeźni;

e) dokonanie desinfekcyi ma być uwiadożnione w sposób wskazany wyżej powołaną ustawą;

f) wszystko bydło musi być zabite najpóźniej do soboty w tygodniu, w którym zostało sprowadzone;

g) kontrola ma być przeprowadzona przez wydawanie poświadczeń wywozu, podobnie jak to dla zwierząt, podejrzanych o zarazę płucną jest obecnie w użyciu.

Jeżeli bydło ma być wprowadzone na targ kontumacyjny, oprócz powyżej wyszczególnionych, mają być zachowane jeszcze następujące przepisy:

a) Takie bydło przeznaczone na targ, może być jedynie przewożone w piątek każdego tygodnia przy zachowaniu powyższych zarządzeń;

b) wolno je wyładowywać tylko na dolnej części rampy dla zwierząt i jeżeli przy rewizyi weterynarskiej okaże się zdrowem, odpędzić do stajen przy rzeźni w St. Marx najkrótszą drogą przez plac kontumacyjny i przez bramę wiodącą do rzeźni.

Po odpędzeniu zwierząt należy oczyścić i odrazić użytą drogę;

c) sprzedaż tych zwierząt na targowicy kontumacyjnej należy uskutecznić w so-

botę między 9—2 godziną a następnie odprowadzić do rzeźni w Gumpendorf, Meidling i Harnals;

d) zwierzęta nie wyprowadzone tego samego dnia należy odpędzić bezwarunkowo do rzeźni w St. Marx i tam poddać rzezi;

e) wszystko wprowadzone bydło należy wybić w ciągu Smiu dni.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą według ust. z 24 maja 1882 r. (Dz. u. p. nr. 51), względnie §. 46, ustawy z dnia 29 lutego 1880 i rozporządzenia wykonawczego (Dz. u. p. nr. 35 i 36).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 8 listopada.

Mowa J. E. Pana Ministra rolnictwa hr. Ledebura,

wyłoszona w dyskusyi nad projektem ustawy o pożyczkach melioracyjnych:

Wysoka Izbo!

Projekt niniejszy jest wedle treści swej przeważnie prawniczy, lecz wprowadzenie go w życie praktyczne, pozostaje w tak ścisłym związku z tym wydziałem rządowym, który ja reprezentuję, że wys. Izba czasu swego przekazała wniosek pos. Struszkiewicza komisji rolniczej. Dlatego do mnie należy określić stanowisko Rządu względem stojącego na porządku dziennym sprawozdania komisji. Ponieważ nie miałem sposobności uczestniczyć w obradach komisji, a sam projekt wniesiony jest jeszcze przez mojego poprzednika, niech mi będzie wolno wyrazić w dyskusyi dzisiejszej także osobiste moje poglądy, co do których wysoka Izba z pewnością ani na chwilę nie pozostanie w wątpliwości, gdy oświadczę, że nie mógłbym życzyć sobie piękniejszej

ani przyjemniejszej sposobności do zabrania po raz pierwszy w tej Izbie głosu. (*Brawo, brawo!*)

Nie tu miejsce rozwozić się obszernie o korzyściach melioracyi rolniczych, ale tyle wolno mi pewnie powiedzieć, że sprawa odwodnienia i nawodnienia naszych gruntów — a mam na myśli nie tylko łąki, lecz i pola orne — t. j. nadania glebie takiej właściwości fizycznej, jaka jest warunkiem uprawy mechanicznej, stanowi całą treść wszelkiego racjonalnego gospodarstwa rolnego i warunek wszelkiej wyższej kultury. (*Tak jest, tak jest!*) Mimowoli, gdy to mówię, mam na pamięci owe tysiące a tysiące hektarów ziemi dobrej i urodzajnej w naszej połowie Monarchii, które dziś w skutek moczarów rok w rok wydają nieurodzaje i rzeczywiście zaledwie zasiew zracają. (*Bardzo słusznie!*) W sferach tych rolników, którzy mają to nieszczęście, że walczyć muszą z takimi gruntami, znajdziemy pewnie najliczniejsze ofiary teraźniejszego przesilenia rolniczego, bo produkcya chudego ziarna na cienkiej słomie nie opłaca już kosztów obrobienia pół zieliskiem zarosłych. (*Bardzo słusznie!*)

Pan Prezes gabinetu wypowiedział niedawno zdanie, że powinno być zadaniem Rządu przedewszystkiem krajom ekonomicznie słabszym poświęcać swą uwagę; nie będzie pewnie nielogicznym gdy od siebie dodam, że zadaniem wys. Izby powinno być w królestwach i krajach zosobna wspierać przedewszystkiem ekonomicznie najsłabszą część ludności rolniczej (*luźne brawo*) i ułatwiać jej trudną i tak już walkę o byt. Też właśnie części ludności rolniczej ustawa niniejsza o pożyczkach melioracyjnych wyjdzie na pożytek. Ubolewam, że w dyskusyi niniejszej pokuszono się o wytworzenie jakiegoś przedziału między małym a wielkim ziemiaństwem w tej wys. Izbie. (*Brawo brawo!*) Nie będę rozbiierał tej sprawy; zdaje mi się, że dość przytoczyć fakt, iż melioracye, gdzie je przeprowadzono na większe rozmiary, dotychczas dokonywały się w większej posiadłości, i mniemam, że ta i dziś jeszcze zdobyłaby się na melioracye bez poparcia ustawodawczego. Inaczej ma się rzecz z małą posiadłością; właśnie tej ma się ustawa ni-

KRONIKA WIEDŃSKA.

II.

Obniżyliśmy nasze pragnienia! Chcemy w teatrze wygody i zabawy, a więc dobrej budowy gmachu i rozciekawiającej awantury, lub zajmującego problemu na scenie. Poezja! Któżby jej szukał w teatrze? Rymów i rytów aktorzy już nawet wygłaszać nie umieją. Forma wiązana jest zbyt ciężkim ciężarem dla autorów i jeszcze zbyt cięższym dla słuchaczy. Posługują się nią operetki. Proza w dialogu, proza codziennego życia w treści, jest tenorem sztuki dzisiejszej w teatrze. Sam teatr musi być wygodnym. A więc mieć wygodne siedzenia, miękkie kobierce, piękne oświetlenie, przedsiönki szerokie, bufet i t. d. Zrozumiał to Janner, który po kilkunastoletniej nieobecności — od czasu spalenia się Ringtheatru — wrócił do Wiednia, jako dyrektor teatru Carla. Stary ten, dość lichy przedstawiający się gmach, uległ zupełnemu przebudowaniu. Czwarta galerja została usunięta, tak że w teatrze dziś tylko trzy są galerie, orkiestrę umieszczono niżej nieco, aby nie przeszkadzała w niezmogłym oglądaniu sceny, sufit sklepi się też nieco niżej i zaopatrzone zostały malowidłami, które jak wszelkie zbyt wysoko umieszczone malowidła, małe tylko znaczenie mają, ściany i filary malowane jasnymi kolorami dobrze nastrojają widza, wielkie garderoby, sale restauracyjne, bufety służą różnym potrzebom gości. Personal aktorski zasilony został kilku wy-

bitnemi subretkami i zdolnymi komikami. Do składu tych sił należą też Betty Stojan, która tu dawniej występowała w teatrze Jantscha w Praterze a teraz z Hamburga tu przyjechała i pani Ziemajer u nas od dawna znana a i tu bardzo przychylnie przyjęta przez krytykę. Zauważano przytem, że najwybitniejszą z trzech sił Carltheatru: Kopacsi-Karczag, Stojan i Ziemajerowa to Węgierka, Kroatka i Polka. Operetka, którą nowy teatr przedstawił się nam po raz pierwszy: „Modelka“ jest klejonną aż pięciu autorów. Victor Leon i Ludwik Held napisali libretto, Sappé dorobił był przed swoją śmiercią muzykę do znacznej części dzieła, ukończeniowania i wykonczenia podjęli się następnie Juliusz Stern i Alfred Zamara. Muzyka jest dźwięczna i melodyjna w pierwszych dwóch aktach zwłaszcza. Treść oklepana i bez dowcipu. Intryga na tem się zasadza, że Stella (panna Stojan) pasierbica wdowy Sylwii Perezzi (pani Ziemajerowej) daje swemu adoratorowi list polecający do matki, i że listu tego zgubionego przez właściciela, używa następnie konkurent o rękę wdowy, aby się wkraść w jej łaskę. Rzecz się wyjaśnia. Stella wychodzi za swego kochanka, jej macocha za fabrykanta kielbas a intrygant wkradający się obcymi listami, zadowolnić się musi praczką Colettą (p. Kopacsi-Karczag), która jest w chwilach wolnych czasem „modelką“ u malarzy.

Operetkę tę grają w teatrze Carla wedle starej metody wciąż od początku października. Wzgląd na kasę przemagać przeciw musi nad względami dla „artystów“, mechanizm powtarzających dzień w dzień swoje role. Dziwi się tylko należy, jak publiczność idąc na tak rzemieślniczo odgrywane sztuki,

zawsze jeszcze i żąda i doszukuje się w nich artyzmu, poezji, uczucia.

Druga operetkowa scena, teatr nad Wiednią nie ma jeszcze swojej sezonu — tylko sceny wystawiające dramaty i zwracające się do widzów mniej liczących, z góry skazane są na bardzo częste, niestety aż zbyt częste produkowanie się nowościami.

O tych więc nowościach wypadałoby tu pisać. Dziwna rzecz, równocześnie niemal na dwóch konkurencyjnych teatrach „ludowym niemieckim“ i Raimunda przedstawiano dwie nowości tem tylko nowe, że ich od lat kilkunastu nikt nie widział, i że ich generacya dzisiejsza po części wcale nie zna. W teatrze Raimunda wznowiono „Schwabensreich“ Schoenthana, komedię czteroaktową, która przed 13 laty w Stadtteater zyskała powodzenie równie niezasiłone, jak dziś i o której nie ma po co się rozpisywać dłużej. W niemieckim teatrze ludowym wznowiono „Starych Wiedeńczyków“ Ludwika Anzengruber, dramat ludowy, który przed 17 laty w Ringteatrze utrzymał się nie mógł a teraz nadzwyczaj się podobał. Wszystko za życia znakomitego pisarza układało się tak, aby mu zatruć chęć tworzenia, aby podciąć jego rozwój naturalny. Dziś bez wielkich nadziei i z niesmiałością podjęte wznowienie jego utworu zawodzi oczekiwania pesymistyczne i kończy się pełnym zwycięstwem. Mamy więc nowe dzieło treści wybitnie lokalnej, w którym wiedeński posiadacz domu i fabrykant i student i robotnik i agent handlowy wita się widza tutejszego jak dobrzy znajomi, a kobiece postacie swoją naturalnością wzbudzają sympatyę; w którym rzadka Anzengruberowska zdolność, zdolność prawdziwego

humorysty, uśmiechania się przez ły, tak za serce chwytają. Treść stara: wiekowy kawaler, (który już dla siebie szczęścia się nie spodziewa) jak anioł opiekuńczy staje o bronie zdradzonej dziewczyny i godzi ją z kochankiem, jako doradca przeczorny usuwa zwady i kłótnie w małżeństwie przyjaciół. Cała atmosfera sztuki jest staroświecka. Ludzie prości, lepsi, niż dzisiejsi, nie analizujący, nie mędrkujący bezowocnie, nie używający kłamliwą loiką prawa zdrady, grzechu i występku dla swych namiętności. To „stary Wiedeńczyk“.

Niemiecki teatr ludowy szuka nowych utworów i nowych sił aktorskich. Kutschera i Adela Sandroek z tej sceny odeszli do teatru nadwornego. Za Kutschera wstąpi jak się zdaje Christians z Düsseldorfu. O kobiece siły trudniej. Brak w ogóle w Wiedniu znakomitszych aktorek. Rutyna, która dawniej zastępować mogła talent, teraz nie wiele znaczy, bo postacie, na których przedstawianiu uczyć się młode debiutantki gry, są płytkie i więcej następczą sposobności do efektów zewnętrznych niż do zgłębienia duszy ludzkiej. Repertoar Schillera, Goethego, Szekspira a choćby Grillparzera i Hebbela wychowywał aktorów niepoślednich, repertoar Sudermanna, Schönthana, Vossa i innych nowszych wychowuje — młodziarki. Nie dziw, że jedna z głośniejszych aktorek wiedeńskich ogłosiła przed rokiem niewypłacalność, zrobiwszy długów na przeszło 100.000. Sztuka sceniczna dla tych jej reprezentantek stała się sztuką talety.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

niejszą dopomóż. Niektórzy panowie preopinanci wątpią o tem; ale gdy kiedyś, po wejściu ustawy w życie, pojawią się wykazy, ile z niej skorzystano, pewnie one zbiją mniemanie tych panów.

Mylili się, kto sądzi, że brak inteligencji, niezrozumienie korzyści z melioracji były dotychczas pomniejszaniem ziemianom przeszkodą w dokonywaniu melioracji. Jedyną przeszkodą był absolutny brak pieniędzy (tak jest, tak jest!) niepodobiestwo uzyskania potrzebnego kredytu. (Bardzo słusznie!) Ta jest jedyna przyczyna oplakanego stanu rzeczy, o którym pewnie wielu panów przekonało się na własne oczy. Temu ma się zaradzić ustawą niniejszą, a to w sposób taki, że, jak mniemam, równie ten, kto zaciągnie pożyczkę melioracyjną jak ten, kto ją da, będzie miał z ustawy pożytek. Ma się tym sposobem podźwignąć produkcyjną rolę na szerokich obszarach, a całkiem słusznie wychodzi się w tem z tego przekonania, że nietyłe pomiar katastrofalny, nie sama kolej pożyczki hipotecznych, ile raczej, a to w stopniu o wiele wyższym, płodność i urodzajność gruntu jest ręką bezpieczeństwa hipoteki.

Co się tyczy obszaru, któremu ustawa niniejsza może przynieść korzyść, trudno wystawić prognostyk w liczbach; braknie nam bowiem dat statystycznych o gruntach zawilgotniałych i ze spodem nieprzepuszczalnym. Ale nikt pewnie nie zaprzeczy, że możemy bardzo znacznie jeszcze podnieść urodzajność gruntów naszych i pomnożonym wywozem polepszyć nasz bilans handlowy. (Objawy zgody). Koła zawodowe o tem nie wątpią. Ale większą jeszcze wagę przywiązują do łączącego się z tem podniesienia hodowli bydła, która wtedy dopiero prosperować i obszarem przez przyrodę nieco upośledzonym, źródłem dobrobytu stać się będzie mogła, gdy będzie więcej i lepszej paszy. Warunkiem tego jest niniejsza ustawa melioracyjna, która właśnie ma przyczynić się do polepszenia łąk bądź suchych, bądź bagnistych, i wesprze gospodarstwo na łąkach, które dotychczas było niestety pasierbem naszego rolnictwa.

Co się tyczy samego projektu ustawy, komisja rolnicza poczyniła w nim niektóre zmiany, i to dość ważne, zmiany, które rzeczywicie znacznie utrudnią zaciąganie pożyczek melioracyjnych. Z drugiej strony stworzyła komisja w pełnej mierze wszelkie kautele dla zabezpieczenia praw wierzycieli hipotecznych. Jest to pocieszający dowód, że ziemianie — a wszakże przypuścić można, iż są oni w komisji rolniczej (właściwie ekonomicznej) reprezentowani — nie żądają bynajmniej ochrony interesów swoich przez pokrzywdzenie praw innych (huczne brawa), lecz są zadowoleni, gdy szanowni panowie prawnicy najściślejszej obserwancji okazują tylko gotowość do współdziałania w wydaniu postanowień, bez jakich rolnictwo dziś już obyć się nie może, jeżeli ma spełnić swoje zadanie wyżywienia ludności, na którym to punkcie — niewolno zamykać oczu na — kwestya socyalna dobiega się do bram naszych.

(Objawy zgody). Gdy luminarz umiejętności (prawniczej), profesor dr. Antoni Menger, teźniejszy rektor uniwersytetu wiedeńskiego, w mowie inauguracyjnej prawi, że u najznamienitszych narodów umiejętność ta ani w najskromniejszej mierze nie sprostała wymaganiom czasu pod względem społecznym; gdy odzywa się do słuchaczy, aby zdobyli sobie stanowisko przewodnie pod względem społeczno-politycznej reformacyjnej pracy ustawodawczej, ja widzę w tem zwrot umysłów, zwrot w umiejętności prawniczej, który mógłby wzbudzić piękne nadzieje rolnikach austriackich. (Brawo, brawo.) Ślady zwrotu takiego widać już w niniejszym projekcie ustawy, który wstępuje na tory ustawodawstwa austriackiego dotychczas obce. Widzimy w nim po pierwsze: udzielenie pożyczki z warunkowanymi pytaniami o sposób użycia kapitału; pożyczkę da się na pewien ściśle określony cel pod ściśle przepisanymi ustawą warunkami. Jest to objaw, który wydatnia się już w kasach systemu Raiffeisena, a który w nich okazał się bardzo pocieszającym w swych następstwach. Pierwszy to wyłom w zasadzie bezwarunkowej, nieograniczonej wolności obdłużania ziemi, tego daru Danaów (huczne brawo), ofiarowanego rolnictwu przez prąd umysłowy, który łagodnie powiem, już się przeżył. (Huczne brawo z prawicy). A dalej przedmiotem zabezpieczenia hipotecznego jest tu nie kapitał, lecz renta, w czem pośrednio mieści się uznanie, że ziemia jest bezpiecznym i trwałym źródłem renty, ale nie towarem, nie prosto przedmiotem zastawu w duchu prawa rzymskiego, lecz jest *res sui generis*, która w życiu prawnem wymaga traktowania odpowiedającego swojemu właściwościom (Bardzo słusznie!)

Tego, panowie, a nieczego więcej, żądają rolnicy austriacy. Dla tego niniejszy projekt ustawy o pożyczkach melioracyjnych może stać się wskazówką dla umiejętności prawniczej, jak rozwiązywać zagadnienia społeczne; a jak odwodnienie i nawodnienie użycie ma i do nowego życia powołać nasze łąki, tak niech nowy duch, który ożywia ustawę niniejszą, wyda błogie owoce na polu ustawodawstwa ziemianckiego. Projekt niniejszy skutkiem zmian, których doznał w komisji, nie stracił niczego ze swych zasad fundamentalnych; owszem, zdaje mi się, że wskutek pogodzenia się prądów ziemianckiego i prawniczego w komisji, wyszedł z pod obrad jego ulepszeniem formalnie i materialnie. Dlatego imieniem Rządu oświadczam, że zaleca przyjęcie tego projektu w brzmieniu uchwały komisji. (Huczne brawo i rączęste oklaski. — Pan Minister otrzymuje liczne gratulacje).

Sprawy krajowe.

(Projekt obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim.)

(§) Jeszcze w r. 1886 Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw

wewnętrznych, zgodziły się na wniosek Wydziału krajowego, aby uzupełnienie obwałowania niziny nadwiślańskiej przeprowadzone zostało partjami, postępując od najbardziej zagrożonego powiatu Tarnobrzkiego w górę. Obecnie przyszła kolej na uzupełnienie obwałowania rzeki Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim. Wydział krajowy wypracował projekt, który obok uzupełnienia obwałowania Wisły, Wisłoki i Starego Brnia, obejmuje wykonanie całej sieci kanałów osuszających, w myśl specjalnych uchwał Sejmu i petycji wnoszonych przez interesowane gminy tego najbardziej zabagnionego powiatu.

Projektowane roboty obejmują:

Podwyższenie około 12 klm. wału nadwiślańskiego od granicy powiatu tarnobrzkiego do Wisłoki kosztem 123.800 zł.

Podwyższenie wału nadwiślańskiego od Wisłoki do Nowego Brnia, na długości 17 1/2 klm. kosztem 157.600 zł.

Obwałowanie prawego brzegu Wisłoki od Rzyśka do Wisły na długości 14 1/2 klm. kosztem 118.900 zł.

Obwałowanie lewego brzegu Wisłoki od kanału Nowej Wiszni do Wisły na długości 14 klm. kosztem 95.700 zł.

Uzupełnienie wałów wstecznych potoków Starego Brnia i Łukawca, łącznej długości 26 1/2 klm. kosztem 172.400 zł.

Uzupełnienie sieci kanałów osuszających po prawym brzegu Wisłoki, a w szczególności:

Kanałów spółki wodnej Chorzelskiej, które niezbędnie potrzebują pogłębienia, aby umożliwić zamierzone przez właścicieli drenowanie gruntów na długości 42 klm., wraz z rowami bocznymi, długości 11 klm. kosztem 52.300 zł.

Wykonanie kanału Dymitrowsko-Młodochowskiego na długości 23 klm. kosztem 57.400 zł.

Uzupełnienie sieci kanałów po lewym brzegu Wisłoki, a w szczególności: dopływów Starego Brnia na długości 32 klm. kosztem 67.100 zł. i 3 kanałów osuszających od Przedawia do Nowej Wiszni, na długości około 25 klm. kosztem 52.200 zł.

Projektowane roboty obejmują tedy ogółem 84 1/2 klm. wałów (z 70 klm. rowów odpływowych i dopływowych przy obiektach wałowych), 136 klm. kanałów osuszających, 11 szluz murtowanych, 47 przepustów betonowych i 206 mostów drewnianych, — kosztem 897.400 zł.

Z uwagi, że właściciele gruntów, interesowani w tej melioracji, są już obciążeni datkami konkurencyjnymi do czterech spółek wodnych (regulacji Krzemienicy i regulacji odpływu wód między Wisłoką a drogą krajową dębicko-tarnobrzeską, po prawym brzegu Wisłoki, a regulacji Starego i Nowego Brnia po lewym brzegu Wisłoki). — Rada powiatowa w Mielcu za inicjatywą Wydziału krajowego, powzięła jednomyślną uchwałę, wedle której melioracja powyższa ma być ogłoszona za przedsiębiorstwo powiatowe.

W myśl tej uchwały reprezentacji powiatowej mieleckiej, postanowił Wydział krajowy przedłożyć Sejmowi na najbliższej sesji projekt ustawy, zapewniającej przeprowadzenie uzupełnienia obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim w drodze przedsiębiorstwa powiatowego, jednakże pod zarządzeniem Wydziału krajowego, przy 40 proc. udziału kraju i państwowego funduszu melioracyjnego, a 20 proc. przy udziale powiatu mieleckiego w kosztach budowy, tak, iż datki kraju i Państwa wynosić będzie po 380.960 zł., dodatek zaś powiatu mieleckiego 179.480 zł. Roboty mają być rozpoczęte w roku 1897 i przy użyciu 2 techników do prowadzenia robót, rozłożone zostaną na lat 8, w skutek czego coroczny koszt kraju i Państwa wynosiłby po 44.870 zł., datki zaś powiatu mieleckiego 22.435 zł.

Projekt ustawy udzielił Wydział krajowy Namiestnictwu z prośbą o zbadanie na miejscu projektu technicznego zamierzonych robót, a następnie wyjednanie przychylniej decyzji Ministerstwa rolnictwa w tej sprawie przed najbliższą sesją sejmową.

Rada Państwa.

(CDXXVII posiedzenie Izby poselskiej).

(J. Gl.) Wiedeń, 6 listopada. (Kor. Gaz. Lwow.)

Prezydent Chlumiecki zagaja posiedzenie o godzinie 11 min. 10 przy słabo obsadzonych ławach poselskich.

Członkowie gabinetu, z wyjątkiem Pana Ministra obrony krajowej, wszyscy obecni.

Lwowskie Towarzystwo leśnicze petycyonuje o obniżenie podatku gruntowego z gruntów leśnych.

Z dokonanych na posiedzeniu wczorajszym liczących wyborów uzupełniających między innymi wyszli: na sekretarza w miejsce byłego posła Cieńskiego pos. Roszkowski, do komisji stemplowej w miejsce pos. Cieńskiego pos. Fischer; do komisji sanitarnej w miejsce byłego posła Blocha pos. Pastor; do komisji marynarskiej w miejsce byłego posła Cieńskiego pos. Włoddek; do komisji podatkowej w miejsce posła Lewickiego pos. Dzeduszycki.

Porządek dzienny posiedzenia dzisiejszego zaczął się także wyborami uzupełniającymi. Sekretarzem w miejsce pos. Potockiego wybrano pos. Fischera; do komisji legitymacyjnej w miejsce pos. Lewickiego, pos. Krynickiego; do komisji sanitarnej w miejsce pos. Edwarda Gniewosza, posła Weigla.

Uchwaliwszy ustawę o pożyczkach melioracyjnych w trzecim czytaniu, Izba przystępuje do obrad nad kilkoma wnioskami, żądającymi zwołania ankiety w sprawie zaradzenia niepomyślnej sytuacji rolnictwa.

4)

TAJEMNICA JANA ROQUELIN.

OPOWIEŚĆ AMERYKAŃSKA.

(Ciąg dalszy).

Uplętnęło kilka miesięcy; ulica została otwartą. Wykopano najprzód kanał przez środek bagniska; starą fosę, jak się wyraził urzędnik pogardliwie, czyli kanał, idący pod dom Jana Roquelin, zasypano; drzwi domu wychodziły teraz na drogę, a raczej na ulicę, oblaną słońcem.

Obrzydliwe dawniej bagnisko było zupełnie suche; niebezpieczni mieszkańcy błota wywędrowali gdzieindziej, przesłizgując się pomiędzy trzcinią. Bydło chodziło po twardej ziemi dawnego bagniska, a żaby zaprzestały grzechotania. Wkrótce lilie i irysy ukazały się na miejscu zjadliwych roślin dawniejszych, pomieszanych z trzcinią; liany, okryte delikatnymi kwiatkami, czepiały się wszędzie, rozwiszając się na jednym z zeschłych cyprysów, jak kolumna zieleni, zasypana purpurowymi gwiazdkami. Małe ptaszki polatywały z krzaku na krzak, szukając jagód jeżyny. Nad tem wszystkim unosił się zdrowy powiew świeżego powietrza, którego miejsca te nie znały, od czasu, gdy z powodu opadu wód Mississipi wzniosły się nad powierzchnię morza.

Ale uparty właściciel tego gruntu budować się nie chciał. Z obu stron ulicy i tam, gdzie pierwiej rosła wierzbina, wznosiło się już dużo nowych domów, jedne przy drugich, to osobno, wszystkie w pobliżu schronienia Jana Roquelin. Nawet od strony południa nie brakło sąsiadów-intruzów. Z początku stanęły tam dwie chatki węglarzy,

potem *cottage* i nagle przedmieście otoczyło dom Jana Roquelin w półkole. Prości ludzie cierpieć go nie mogli.

— Stary tyran! Dlaczego nie buduje, kiedy dobro publiczne tego wymaga? Dlaczego jest takim złym sąsiadem?... stary korsarz! stary bandyta!

Najzatwardzielsi Kreolezcy, najprzeciwniejsi nowym prawom, pierwsi stawali w ich obronie, jeżeli chodziło o potępienie Jana Roquelin.

— Oto go macie! Ulicznicy za nim gonią... Ohe! Jan Roquelin!... Ohe, Jan!... He, Jan-Marya!... He! Jan Roquelin... stary potwór!

Amerycanie, których mnóstwo teraz się tędy snuło, z przyjemnością przyglądali się do tego prześladowania.

— Stary blagier! udaje, że mieszka w domu nawiedzonym przez duchy!... Och! my go oblejemy smołą i pierzem osypimy!...

Od tej pory stary nie mógł już pływać łódką po swoim kanale, chodził więc biedak, bardzo od jakiegoś czasu przygnębiony, inny niż zwykle, a ulicznicy więcej niż kiedy gonili za nim. Odwracał się od czasu do czasu i przeklinał, ale z widocznym wysileniem.

Dla Kreolezów, a przed-wszystkiem dla nowo przybyłych, Niemców, pełnych przesądów, Irlandczyków, Sycylijsków i innych, pochodzących z najniższych warstw społeczeństwa, a tem samem nie posiadających najmniejszego wykształcenia, Jan Roquelin stanowił uosobienie złego geniuszu dla ogółu i osób prywatnych. Najdziwaczniejsze wymysły skupiały się w około niego, rzucając tysiące podejrzeń. Jeżeli dom jaki spłonął, to dzięki jego machinacyom; jeżeli kobieta jaka dostała ataku nerwowego, to on ją oczarował; gdy dziecko zblakotało się przypadkiem, już matka drżała z obawy, iż Jan Roquelin zamęczył je na ofiarę bogom piekielnym.

— Dopóki ten dom stać będzie — mówiono — dopóty nie będziemy mieli szczęścia. Czyż nie widzicie, że nasz groch i fasola, marnieją z braku deszczu, nasza kapusta w słup idzie, nasze ogrody pełne kurzawy, podczas gdy za lasem co dnia deszcz pada? Deszcz nie przejdzie nigdy po za granicę domu starego Roquelin, bo on na to moc posiada.

Rzucił czary na całe przedmieście św. Maryi. I dla czegoż to, gałgan? Dlatego, że nasza dzieci, bawia się niewinnie, krzyczą za głosem za jego plecami.

Pewna kompania budowlana, która jeszcze nie miała koncesji, ale dostać się ją spodziewała, która nie posiadała pieniędzy, ale także dostać je miała, przyłączyła się do tych, którzy wydali wojnę Janowi Roquelin. Jakie znakomite miejsce na plac targowy pod dachem, gdyby można się pozbryć tej starej rudery, zamieszkałej przez powracające z tamtego świata duchy!

Deputacya wysłana do właściciela, mająca na celu zdecydować go na sprzedaż gruntu, nie dartała dalej jak do drzwi zaryglowanych i nie ujrzała nikogo prócz niemego murzyna. Wtedy, udzielono pełnomocnictwa prezydentowi rady, który uczył się francuskiego języka w Pensylwanii i zdawał się najzdolniejszym ze wszystkich do spełnienia delikatnej misji. Polecono mu zobaczyć się z panem Roquelin i prosić go, by zechciał zapisać się na liście, jako akcyonaryusz.

— Moi panowie — rzekł tenże urzędnik, zdając na następnej sesji raport z nieudanej misji. Potrzebowalibyśmy co najmniej kilku miesięcy, aby wyłomaczyć nasz system panu Roquelin, którego by nie zrozumiał... ale gdyby nawet zrozumiał, nie podpisałby listy w żadnym razie. Jedynym sposobem dla tego, któryby chciał z nim mówić, byłoby chyba tylko zatrzymanie go na ulicy, bo do domu nie przyjmie nikogo.

Cała rada śmiać się zaczęła.

— Zatrzymań go!... zapewne z tym samym skutkiem, jak gdyby chciano zbliżyć się do niedźwiedzi, której dziecko porwano!

— Co do tego, mylicie się panowie — odrzekł prezydent. Spotkałem Jana Roquelin, zatrzymałem i znalazłem go bardzo uprzejmym, ale niepodobna mi było wyciągnąć z niego najmniejszego ustępstwa. Ten oryginał nie chciał mówić po francusku, a gdy zacząłem po angielsku, wzruszał ramionami, dając jednaką odpowiedź na wszystkie moje wywody.

— Jakaż była ta odpowiedź?

„To nie warto zachodu...“

Jeden z członków rady wstał i przemówił:

— Panie prezydencie, projekt dla omówienia którego zgramadził się tutaj, nie ma w sobie nic egoistycznego, przeciwnie, całe społeczeństwo powinno z niego korzystać. Będziemy mieli uczucie, żeśmy sumieniem pracowali dla dobra publicznego, jeżeli nam się uda uwolnić okolicę od tej zarazy. Pan prezydent wie może co czynił Jan Roquelin w czasie, gdy przycinano ulicę, aby przeszkodzić robotom? Byłem wtedy trochę wmięszany w tę sprawę i słyszałem niektóre opowieści o duchach... (w około uśmiechy, a potem nagłe milczenie, pełne godności) głupie historie, których naturalnie nie czułem się w obowiązku panu rozpowiadać. Pozwól mi panie jednak wyrazić moje głębokie przekonanie: że stary kotr Jan Roquelin, trzymając swego brata pod kluczem w tej jaskini... Otóż, jeżeli się nie mylę, możemy dobrą korzyść wyciągnąć z tego odkrycia. Proponuję panom zarządzić dochodzenie, kończył orator siadając — którego skutki mogą być bardzo korzystne dla społeczeństwa!...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Pos. Kaiser (Niemiec-narodowiec) uważa ankietę za zbyteczną, bo dolegliwości rolnictwa są i tak bardzo dobrze znane, jako też ich przyczyny; ankietą jest to teoria, wygodny sposób zwleczania kroków praktycznych, które właśnie wskutek zwleczania mogą stać się niepraktycznymi, bo opóźnionymi. Mowca uznaje zasługi byłego Ministra rolnictwa hr. Falkenhayna, zaleta, zamiast zwołania ankiety, podjąć pracę parlamentarną nad projektami hr. Falkenhayna, mającymi na celu organizację stanu rolniczego. Nie ankietę, lecz rzetelną pracę parlamentarną jest też zapowiedziana programem rządowym teraźniejszego Prezesa gabinetu.

Pos. Roser jako jeden z wnioskodawców oświadcza się za ankietą.

Pos. Scheicher (antysemita) uważa zwołanie ankiety prosto za ironię wobec dostatecznej i powszechnej świadomości złego i jego przyczyn; ankietą w Austrii tyle właśnie pomoże, co w innych państwach, gdzie już się odbyła. Ale skoro ma być już ankietą, mowca stawia wniosek, aby członkami jej byli posłowie nie należący do żadnej komisji Izby (a więc prawie wyłącznie antysemici, *przyp. spraw.*), i to tacy tylko, którzy są wybrani bądź z większej, bądź z mniejszej posiadłości ziemskiej.

Pos. Dworzak jako jeden z wnioskodawców oświadcza, że Młodociesi zasadniczo wprowadzić zaliczają sprawy rolnicze do zakresu ustawodawstwa krajowego; mimo to stawił tu swój wniosek ze względu na jego charakter antysocjalistyczny, bo chodzi o to, żeby zapobiedz sproletaryzowaniu rolników. Mowca dziwi się, że nowy Rząd nie rozwinął programu w sprawach ziemianiskich. Ankietę uważa mowca za konieczną ze względu na trafną dyagnozę; ankietą będzie tem, czem konsylium lekarskie w ciężkiej chorobie.

Pos. Lienbacher nie sprzeciwia się zwołaniu ankiety, choć sądzi, że i bez niej przyczyną przynębiające rolnictwo dostatecznie są znane.

Przewodniczący wiceprezas Abrahamowicz oświadcza, że wniosek Scheichera sprzeczny jest z regulaminem, że przeto nie może podać go nawet do poparcia.

Pos. Tausche uznaje konieczność ankiety, poczem wysławia dzielność, stanowczość i energię nowego Ministra rolnictwa. (*Huczne brawa* do lewy). Mowca czyni wniosek: Uprasza się Ministerstwo rolnictwa, aby dla ankiety przygotowało zestawienie wszystkich uchwał sejmików i zjazdów rolniczych, które odbyły się w Austrii w czasie od r. 1868 do r. 1895.

Pan Minister rolnictwa hr. Ledebur: Ponieważ dziś chodzi tylko o sprawę formalną, przeto krótko odpowiem i mniemam, że w poruszone tu kwestye, odbiegające od wniosku formalnego, zapuszczać się nie potrzebuje. Nie myślę też rozbiierać pierwszej części sprawozdania komisyjnego zawierającej uwagi charakteru teoretycznego o potrzebie rozległych przygotowań do ostrożnego przeobrażenia teraźniejszego prawa ziemianiskiego. Do tego potrzeba przedewszystkiem stwierdzić faktyczny stan rzeczy w rolnictwie, a ma się to stać przez ankietę. Na tę część sprawozdania piszę się bezwarunkowo. Ale co się tyczy następných wywodów, że ankietą powinna odbyć się koniecznie wedle zasad, których trzymano się w Baden, uważam je tylko za życzenie komisji rolniczej, bo zasady ankiety uchwalili dopiero sama komisja ankietowa. Co bowiem w Baden jest typem gminy wiejskiej, tego się w Austrii, w tak rozlicznych i na różnym stopniu kultury stojących królestwach i krajach pewnie nie znajdzie. Można skorzystać z doświadczeń państw innych, ale w gruncie rzeczy powinien *modus procedendi* być zastosowany do narodowych i autonomicznych warunków austriackich; a przytem trzeba będzie zachować na względzie także kwestye finansową. Rząd nie sprzeciwia się zbadaniu przyczyn przesilenia rolniczego z pomocą ankiety, zachowa się przychylnie względem tego kroku i poprze ankietę organami rządowymi, jeśli tego będzie potrzeba; fundusze materialne obmyślić wypadnie wys. Izbie. Minister rolnictwa z radością przyjmie obfity materiał informacyjny, jakiego mu dostarczy ankietą. Co się tyczy szczegółowo właśnie mojej osoby, który niedawno dopiero powołany zostałem przez Najj. Pana na to stanowisko, z upragnieniem skorzystam ze źródła doświadczeń licznych ludzi zawodu, bo to ułatwi mi moje pełne odpowiedzialności zadanie (*bravo, bravo*), byle tylko propozycje ankiety nie wyszły po za granicę wykonalności. Pod tym warunkiem godzę się na wniosek komisji rolniczej. (*Huczne brawa*).

Pos. Swoził nie spodziewa się niczego po ankiecie ogólnej; ankietę powinny być specjalne. Sytuacja stanu włóściańskiego jest znana; można zarządzić jej tylko ofiarami materialnymi; jeśli Rząd gotów poniesie je, dobrze; jeśli nie, wtedy i ankietą niezdą się na nie.

Pos. Hompesch wymienia niektóre sposoby podźwignienia rolnictwa, polegające głównie na potanianiu kosztów produkcji. Nie sprzeciwia się zresztą ankiecie.

Pos. Tschernigg obawia się, że wskutek zwołania ankiety rzetelna praca reformacyjna pójdzie w odwłokę.

Pos. Purghart widzi ratunek stanu włóściańskiego głównie w zorganizowaniu finansowej samopomocy i pomocy od kraju i Państwa.

Na tem przerwano obrady.

Koniec posiedzenia o godz. 4^{1/4}. — Następne w piątek.

SPRAWY MONARCHII

O akcie amnestyi dla politycznych przestępców w Czechach, pisze *Presse*:

Ten akt Najwyższej łaski powitany zostanie w całych Czechach z radością. Szerok politycznych przestępstw, które od końca roku 1893 dostały się pod orzeczenie sądów czeskich, cechuje pewna właściwość, szczególnie zasługująca na ubolewanie. Oto mianowicie przestępcy, którzy w obec sądów odpowiadać musieli za usiłowania przewrotowe w kierunku politycznym lub socyalnym byli to po większej części młodzieńcy, często tacy, którzy zaledwie wyszli z wieku dziecięcego. Monarcha w swej łaskawości nie chciał, aby okres ciężkiego zaślepienia politycznego zemielił się z całą surowością prawa na życiu wielu młodych osobowości. Czyż to też ludzkie uczucia budzą się przy tej sposobności: przedewszystkiem jednak uczucie radości i wdzięczności dla Monarchy, który przyswycieczając wszystkim obywatelom całego Państwa jako wzór w spełnianiu obowiązków Władcy i jako ten wzór przez nich najgłębszą czcią otaczany, obecnie tym aktem łaski ponownie dał dowód prawdziwie monarcharskiego pojmowania przywilejów Panującego. To też akt łaski cesarskiej wywrze w całym kraju potężne i głębokie wrażenie. Przypomina on narodowi czeskiemu ponownie, że Cesarz ojcowską Swą miłością obejmuje zarówno wszystkie swe ludy i że tych wzniosłych uczuć Korony nie naruszają nawet poważne błędy polityczne. Amnestya ta musi jednak wywrzeć zarazem wrażenie szersze, sięgające głębiej, a odnoszące się już do życia publicznego. Oto w dniu 22 października b. r. hr. Badeni oświadczył w Izbie posłów, że Rząd zwraca się do narodu czeskiego z zupełnym zaufaniem, że będzie usiłował zręcznie wszelkich rekryminacji, i że licząc na patriotyzm narodu czeskiego, częstokroć w długich wiekach dowiedziony i wypróbowany, pierwszy dowód tego zaufania już złożył. Hr. Badeni, mówiąc to, myślał o zniesieniu stanu wyjątkowego w Pradze, które na dwa dni przed wypowiedzeniem tych słów zostało ogłoszone.

Rzucić miano załone na smutne wydarzenia na poły minionego już okresu, którego wspomnienie i widome pozostałości nie pozwalały uspokoić się umysłom wzburzonym w wysokim stopniu. Usunięto przeto ślady, jakie ów ubolewania godny okres pozostawił w dziedzinie praw obywatelskich i praw wolnościowych, a teraz stało się to samo także w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości karnej. Ten akt łaski cesarskiej odczytany zostanie o wiele żywiej, aniżeli zniesienie stanu wyjątkowego. Nie wiemy, jaki będzie trwały rezultat radości tej wieści w Czechach: czy tylko napływ przemijającego uczucia wdzięczności, czy też początek łagodniejszego sposobu myślenia w ogóle. Wiele pożądaných objawów przemawia za tem, że tu i owdzie daje się już odczuwać pewna tęsknota do uspokojenia. Trwale uzdrowienie tych stosunków nastąpi jednak wówczas dopiero, gdy naród czeski przyjdzie do siebie, gdy uprzytomni sobie, co jest koniecznością państwową i jakimi są istotne warunki jego własnego rozwoju. Lud czeski złożył reprezentację swoją w ręce jednego stronnictwa z zaufaniem i zapałem, które nie wiele równych sobie przykładów mają w naszych dziejach politycznych. Otóż co do przyszłości byłoby do życzenia, aby stronnictwo to zdało sobie w całej pełni sprawę z odpowiedzialności, jaką ma w obec swego narodu. Korona i Rząd z dostateczną dokładnością dały do poznania, że chcą umożliwić narodowi czeskiemu powrót do normalnych stosunków.

Berthelot.

Nominacja Berthelota ministrem spraw zewnętrznych wywarła ogólne zdumienie w całym świecie. Berthelot bowiem jest znakomitym uczonym, wielką inteligencją, umysłem pierwszorzędny, ale nie politykiem ani dyplomata. Dzienniki francuskie podają następującą biografję nowego ministra. Pierre Eugène Marcelin Berthelot, urodzony w roku 1827, otrzymał już w roku 1846, jako uczeń liceum Henryka IV., nagrodę honorową, a wkrótce potem godność doktora. Od r. 1851 wykładał organiczną chemię w szkole aptekarskiej, ogłaszając zarazem kolejno znakomite odkrycia, opierając chemię na nowych podstawach. W roku 1861 otrzymał nagrodę Jeckesa za odczyty o sztucznem składaniu mieszanin na drodze syntezy. Po założeniu w roku 1865 *Collège de France* zajął w niem stanowisko profesora, które dotąd piastuje. W czasie od roku 1856 do 1894 zamieścił przeszło 600 memoriałów w protokołach Akademii umiejętności, oraz w rocznikach fizyki i chemii. We Francji jest od roku 1863 członkiem Akademii medycznej, od roku 1873 członkiem Akademii nauk; za granicą członkiem tyłu akademii, wiele ich niemal istnieje w świecie. Z licznych pism jego wymienić należy: o chemicznej syntezie, o chemicznej mechanicznej, o chemicznem cieple, o sile materji wybuchowych, o chemii i o alchemii w starożytności i w wiekach średnich, o Lavoisierze — i innych długi szereg. W roku 1870 wstąpił po raz pierwszy na arenę życia publicznego. W czasie oblężenia Paryża mianowany został prezydentem komitetu obrony narodowej. W dzień się lat potem obrany dożywotnim senatorem, zapisał się na listę *Gauche républicaine* i *Union républicaine*. W roku 1886 objął w radykalnym gabinecie Gobleta tekę ministra oświaty. Berthelot nie jest tylko chemikiem-uczonym, dla którego światem laboratoryjnym; jest niepospolitym filozofem, badającym i za bierającym głos o najważniejszych zagadnieniach myśli i najżywcotniejszych problematach społecznych. Jako filozof, patrzy z wysoka, uznając jedynie fizyczno-materialistyczny system. Jest nie tylko wyznawcą, ale gorliwym propagatorem wiary, że nauka otwiera i tworzy wszystkie misterye duszy i przyrody; jest typowym przedstawicielem doby filozofii pozytywizmu. On rzucił pierwszy słowa, które się stały hasłem doktryny i szkoły: „Świat niema już tajemnic!“ Przed niewiele jeszcze miesiącami założył głośny protest przeciw „rzekomemu bankructwu nauki pozytywnej“, wywołując odpowiedź redaktora *Revue des deux mondes* Brunetièr'a, w imię etycznego odrodzenia i etycznych ideałów. Przyjaciel Goncourtów, uczestnik znanych sympozjów *chez Magny*, należał do grona Flauberta, Saint Beuve'a i Renana. W tych czasach powstał dowcipny projekt nagrobku, ułożony przez Renana: „Tu leży Berthelot; jest to jedyno miejsce, o które się nigdy nie ubiegał“. Przyjaciele opowiadają podobno teraz, że urząd ministra spraw zagranicznych jest drugim miejscem, o które się Berthelot nie ubiegał — ale je przyjął. Czemże bo nie jest? Jest dożywotnim sekretarzem Akademii nauk w Paryżu, wiceprezydentem rady oświaty, członkiem rady sztuk pięknych, członkiem rady rolniczej, prezydentem komisji dla badania materji wybuchowych, komandorem legii honorowej — prócz bez liczby naukowych tytułów i godności. Teraz w sześćdziesiątym ósmym roku życia niestrudzony pracownik rozpoczyna trudną naukę w szkole dyplomacji.

Wypadki w Turcji.

Wszystkie doniesienia z Konstantynopola streszczają się od dłuższego czasu w zdaniu: „położenie w Turcji jest bardzo groźne.“ Ze tak jest istotnie, o tem dzisiaj już nikt nie wątpi a w tem utwierdzają każdego nadchodzące co dzień doniesienia o nowych rzeziach i krwawych starciach pomiędzy mahometancką ludnością z jednej strony a Armeńczykami i należącymi do innych wyznań chrześcijańskich. Teraz nie są już pewni przed wybuchem fanatyzmu muzułmańskiego cudzoziemcy, Europejczycy i Amerykanie zamieszkałi w różnych prowincjach i to właśnie napelniają wielkim niepokojem dyplomację zagraniczną Rząd, co prawda, robi wszelkie możliwe usiłowania, aby z pomocą zmobilizowania sił zbrojnych powstrzymać wybuch wojny domowej i przywrócić jaki taki porządek, wszystkie jednak te usiłowania nie odnoszą pożądanego skutku zwłaszcza w najbardziej zagrożonych wilajetach, w których mieszkają obok siebie Armeńczycy i rozliczne plemiona kurdyjskie. Kurdowie zajęli groźną postawę, stawili opór władzom, które chciały ich rozbroić, to też położenie w tych wilajetach jest tego rodzaju, że dla złamania oporu Kurdów, potrzeba przeprowadzić prawidłową kampanię, do czego, jak w tych dniach telegrafował generał-gubernator Szakir basza, nie byłoby za wiele 100.000 wojska.

Pod dniem wczorajszym telegrafują z Konstantynopola: Z różnych stron państwa nadchodzą nowe wiadomości o krwawych zajściach, które rozszerzają się obecnie na całej przestrzeni wilajetów: Erzerum, Trebizonda, Bitlis, Diarbekir i Mamuret ul Aziz, wschodnią część Sivasu, jakoteż w północnej części Alepsu i Adana. Również z powodu panującego wzburzenia należy się obawiać dalszego rozszerzenia się ruchu na zachód. Dochodzą też w formie pogłosek wieści iż także w wilajecie Van przyszło do rzezi. Według ostatnich wiarogodnych wiadomości, nie pochodzących ze źródeł tureckich, w wielu miejscowościach rozpoczęli rzeź lub też dali

do niej powód mahometanie. Ogólna liczba ofiar po stronie armeńskiej oznaczana jest na kilka tysięcy, liczba zaś zabitych Turków ma być wszędzie bardzo nieznaczna.

A inna depesza powiada: Z wilajetów Erzerum, Bitlis, Mamuret ul Aziz i Diarbekir donoszą o nowych gwałtach i rabunkach ze strony Kurdów. Władze lokalne w wielu miejscowościach utraciły, zdaje się, zupełnie swoją powagę. Wśród szczeptów kurdyjskich, jak z wielu stron utrzymują, obiega hasło tępień Armeńczyków.

Podług wiarogodnych wiadomości z Trebizondy, panuje tam z powodu całkowitego zastoju przemysłu i ruchu handlowego wielka nędza, zwłaszcza między ludnością armeńską.

W samej stolicy Turcji tymczasem panuje podobno spokój. Tylko w Alemdaghu, o kilka godzin odległym od Skutari, przyszło do rozruchów z powodu, że, jak zapewniają źródła tureckie, kilku Armeńczyków odkopało na ementarzu zwłoki Turków i znieważyło je.

Poddani obcych państw w prowincjonalnych miastach tureckich, czując się niepewnymi, wzywają opieki ambasad.

Gdyby można dać wiarę doniesieniom z Aten, zanosiłoby się na Krecie na poważne wypadki. Utworzył się tam podobno komitet rewolucyjny, który obrał przed niedawnym czasem swego prezydenta oraz dowódcę wojskowego. Oddział wojska tureckiego chciał uwieźć członków komitetu, lecz został odparty. Stanowisko gubernatora Karatheodory'ego baszy uważają za zachwiane, a powszechne powstanie za bardzo prawdopodobne. Konsul grecki, który usiłował dotąd uspokajać Kretczyków, utracił prawie całkiem swój wpływ, gdyż podejrzują go o przyjaźń z Turkami.

Według doniesienia do *Pol. Corr.*, sułtan przyjmując w tych dniach na posłuchaniu agenta dyplomatycznego Bułgarii, Dimitrowa, zapewnił go formalnie, że projektowanem jest zaprowadzenie w Macedonii takich samych reform, jakie przyznano prowincjom mało-azyjskim, zamieszkanym przez Kurdów. Sułtan wyraził zarazem nadzieję iż rząd bułgarski będzie się starał paraliżować ewentualną działalność komitetów macedońskich w Bułgarii.

Dzienniki berlińskie dowiadują się, że w zeszłą sobotę po południu Tewfik basza, ambasador turecki, przed wyjazdem swoim do Konstantynopola miał długie posłuchanie u kanclerza Hohlohego, z którego wyszedł bardzo przynębiony. Tegóż wieczora odjechał Tewfik basza, nie poczyniwszy żadnych wizyt pożegnalnych i nie zakomunikowawszy w drodze urzędowej o swoim wyjeździe. Podobno przedstawił on kanclerzowi krytyczne położenie sułtana, który może paść ofiarą rewolucji wewnętrznej, jeżeli nacisk ze strony Anglii nie będzie powstrzymany. Tewfik basza upraszał przeto kanclerza ks. Hohlohego, ażeby Niemcy w tej sprawie oddziały na Anglię i przyszły sułtanowi z pomocą. Kanclerz nie dał ambasadorowi żadnych obowiązujących przyrzeczeń.

KRONIKA

Lwów, 8 listopada.

— **Z c. i k. armii.** W dalszym ciągu podporucznikami w piechocie mianowani zostali: Jan Soukup 24 p. p., Alojzy Krzenek 95, Feliks Budyński 58, Fr. Fischer 95, Adolf Horak 10, Rajmund Tarbuk 30, Karol Kabilka 30, Jan Steiner 80, Rud. Klein 20, Edw. Patsch 55, Fr. Turecek 57, Herm. Dinter 13, Emil Bartak 77, Fr. Toman 80, Bruno Czernil 9, Teodor Knobloch 89, Marcin Reiner 57, Maks. Wohlrath 58, Piotr Lastre 90, Rob. Schubert 40, Gotfryd Scotti 30, Ludwik Alszeghy 10, Emil Kuria 30, Artur Nowak 20, Emil Evmuth 56, Otto Scheuer 40, Henryk Tomaszek 55, Jerzy Nemenz i Hugo Durlach 41, Jan Kapretz 21, Otto Münck 40, Wilhelm Hlavka 45, Michał Nicula 24, Józef Busija 80, Alfred Prinz 20, Ryszard Schröder 30, Gustaw Stumpf 40, Karol Graeser 58, Fr. Hoffman 9, Osk. Fräuff 20, Em. Nowakowicz 57, Feliks Micko 9, Fr. Facheitner 55, Gustaw Benda 13, Adolf Jersinovic 24, Karol Riedl 10, Hugo Knopp 24, Jan Schmidt 15, Egon Mittenhuber 13, Kamil Dassler 55, Tomasz Danes 58, Ludwik Nesen 77, Wacław Papez 90, Antoni Lifka 13, Ludwik Szikes 95, Jan Hammer 57, Józef Perné i Gustaw Gur 89, Józef Sonntag 56, Otmár Herzig 77, Wald Jucha 95, Eleuterius Pustelnik 15, Fr. Karol 55, Ryszard Schmidt 90, Jul. Tichy 77, Winc. Panzer 10, Arseniusz Lalie 45, Franc. Weber 9, Józef Kuczera 10, Karol Sigmund 89, Emil Sallaba 77, Rob. Klinger 20, Rysz. Deimel 80, H. Fleischner 58, A. Majstrzyk 95, Wł. Kotek 24, Ernest Brosch 9, Jul. Weber 24, Em. Trgovcic 53, Al. Lukacs 41, Rudolf Ort 45, Fr. Ladek 15, Józef Knotz 30, Jan Kossyna 45, Karol Ungar 40, Alfr. Noé 58, Rob. Fritzen 57, Karol Uhl 10, Ot. Zonfally 80, Jan Kratochwil 40, Ferd. Fischer 90, Kar.

Dobrkowski 77, Arpad Ottlyk 56, Ant. Twardy 15, Kar. Koslik 20, Jan Kowaczek 30 i Szwetozor Ostoic 10.

W batalionach strzeleckich mianowani kapitanami II kl.: Edw. Alpenbach Wiedeń z 30 bat. przy 10, Ant. Koppel 30, Mich. Susz 4.

Porucznikami: Prokop Kerous 30, Gustaw Bartel i Henryk Pawlik 13.

Podporucznikami: Fr. Knapik 13, Fran. Brich 4, Teodor Plitzka 30. Józef Schieferdecker 13, August Frauendorfer 30 i Fryderyk Hartlieb 4.

— **P. Rada Dworu Hild**, wyjechał do Zbaraża, dla przeprowadzenia lustracji tamtejszego starostwa.

— **Prezes Towarzystwa wzaj. ubezpieczeń w Krakowie**, p. Zygmunt Dembowski, zaprosił członków Rady nadzorczej tegoż Towarzystwa na wyjątkową listopadową sesję, która rozpocznie się d. 27 b. m. o godzinie 11 przed południem. Komisje rachunkowe odbędą swe czynności we Lwowie w dniach 22 i 23 b. m., w Krakowie zaś dnia 25 i 26 b. m.

— **Z Izby sądowej**. Przed trybunałem sądu przysięgłych we Lwowie, odbywała się onegdaj i wczoraj rozprawa przeciw Hannie Begar, służącej, która dziecko swoje 9-miesięczne udusiła i zagrzebała w śniegu, poczem zbiegła ze Lwowa. Sędziowie przysięgli uznali ją winną, a trybunał skazał Begarówę na karę śmierci przez powieszenie. Zasadzona zastrzegła sobie trzy dni do namysłu, co do przyjęcia wyroku.

Podaliśmy wczoraj notatkę o dwukrotnym zniesieniu przez Najw. Trybunał wyroku pierwszej instancji w sprawie zasadzonych w marcu i czerwcu r. b. we Lwowie na karę śmierci A. Kościeleckiej i braci Smolnickich, dodając, że obronę prowadził adwokat dr. Zygm. Lisiewicz. Notatka ta — jak namę donosi dr. Aleksander Lisiewicz — wymaga uzupełnienia. Obwinieni mieli trzech obrońców a byli nimi em. radca Jakubowski, dr. Aleksander Lisiewicz i jego brat dr. Zygm. Lisiewicz. Szczegółowe zażalenie nieważności w obu wypadkach wypracował dr. Aleksander Lisiewicz i w obu razach ze skutkiem.

— **Na budującej się linii kolejowej Lwów-Janów** przeszedł w tych dniach ośmy pociąg próbny. Uroczyste otwarcie nowej przestroni nastąpić ma 23 b. m. Stacje kolejowe Rzesna Polska, Domażyr i Janów są kompletnie wykończone. Regularne pociągi kursować już będą dla użytku publicznego w niedzielę 24 b. m. z chżyłością 25 kilometrów na godzinę i będą iść trzy razy dziennie ze Lwowa do Janowa i z powrotem. Budowa dalszej części linii kolejowej z Janowa do Jaworowa i przez Krakowiec do Radymna rozpocznie się z początkiem wiosny i trwać będzie około dwóch lat.

† **Zmarli w ostatnich dniach**: W Krakowie, Teodora z Trzetrzewińskich Jasińska, żona zarządcy poczty i długoletnia przełożona zakładu naukowego żeńskiego w Nowym Sączu, przeżywszy lat 65.

W Warszawie, Ignacy Michałowski, b. oficer wojsk polskich, major wojsk belgijskich. Urodzony w r. 1803 we wsi Moskorzew, w dawnym obwodzie kieleckim, z ojca Romana i Maryi z hr. Morstinów, studia odbywał na Uniwersytecie Jagiellońskim, a następnie w Warszawie i wstąpił do korpusu artylerji. W r. 1828 mianowany podporucznikiem artylerji, brał udział w powstaniu 1830 r. i zasłużył złoty krzyż *Virtuti militari*. Po wzięciu Warszawy internowany był jakiś czas w Elblągu, z kąd udał się na emigrację. W owym czasie wódz naczelny, generał Skrzynecki powołany został przez hr. de Mérode, członka rządu tymczasowego w Belgji, do objęcia dowództwa nad formującą się tamże armją. Na wezwanie Skrzyneckiego udał się Michałowski z garstką oficerów polskich do Belgji i wstąpił do 4 pułku artylerji, w którym dosłużył się stopnia kapitana dowódcy baterji.

W r. 1852 car Mikołaj położył za warunek uznania królestwa belgijskiego, wydalenie będących w tamtejszej służbie oficerów polskich; długo opierał się temu żądaniu król Leopold I, ale w końcu ustąpił, i oficerowie usunięci zostali z czynnej służby, przyczem Ignacemu Michałowskiemu przyznany został stopień majora. Korzystając z amnestji, udzielonej przez Aleksandra II w r. 1856, wrócił do kraju, gdzie przebywał do końca życia, oddając się ciągle pożytecznej pracy, z początku w administracji dróg szosowych, a następnie w warszawskim Towarzystwie wzajemnego kredytu. W tej instytucji do bardzo późnego wieku, bo przeszło do 80 roku życia, zaszczytnie i chlubnie pełnił Michałowski obowiązki.

— **Z Obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie**. Dnia 8 listopada. Barometr opada.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 7 listopada do 12 w południe dnia 8 listopada b. r. mieliśmy wiatr południowo zachodni o średniej prędkości 6 m/sek, niebo zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (87 proc. wilgotności względnej). Opad, deszcz, wysokość opadu 8.5 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +10°C., najwyższa +12.4°C. wczoraj w południe, najniższa 8.0°C. dziś rano.

W pierwszej połowie ubiegłej doby padał chwałami deszcz drobny, w drugiej znaczniejszy prawie bez przerwy.

Zniżka barometryczna 735 do 740 mm. znajdowała się na wybrzeżu zach. Norwegji; zwyżka 775 do 770 mm. we Włoszech; zniżka drugorzędna utworzyła się w Islandji.

Stas barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 763.0 mm.

Prognoza na dobę 9 listopada b. r. (od północy do północy): Wiatr będzie zmienny z zachodu o średniej prędkości 5 m/sek., średnia temperatura około +9.0°C., niebo będzie zachmurzone a względna wilgotność powietrza około 80 proc. Opad, deszcz.

— **Morderstwo w Krakowie**. Na placach płaszewskich pod Krakowem, znaleziono onegdaj nieprzytomnego izraelitę, krwią zbroczonego, a opodal duży młotek kamieniarski, którym niewiadomy zbrodniarz ugodził swoją ofiarę. Z papierów znalezionych przy bezprzytomnym okazało się, że nazywa się on Majer Simcha Polak, rodem z Węgier. i trudnił się zbieraniem składek na rzecz izraelitów w Jerozolimie. Przed katastrofą miał przy sobie kuferek, zawierający oprócz innych rzeczy, także 2000 zł. gotówką. Tego kufereka przy Polaku nie znaleziono. Przewieziony do szpitala zmarł onegdaj wieczorem. Dochodzenia policyjne wykazały, że zamordowany przepędził ostatni dzień przed katastrofą w towarzystwie drugiego izraelity, średniego wzrostu, z rudawo-blond brodą, w długiej ciemnej bekieszce, noszącego spodnie wyłożone na kamaszki. Izraelita ten zaprosił Polaka do restauracji Gronera przy ulicy Krakowskiej na Kazimierzu, tam byli o godzinie 6 wieczorem, a odtąd ślad ich ginie; dopiero rano znaleziono nieprzytomnego Polaka. Ważnym jest szczegółem, że jakiś nieznajomy izraelita na kilkanaście godzin przed katastrofą, kupił na Podgórzu młotek, zupełnie podobny do młotka, znalezionego obok Polaka; rysopis owego izraelity zgadza się z rysopisem człowieka, który towarzyszył Polakowi. Poszukiwaniem za owym izraelitą są energicznie prowadzone.

— **W Rotterdamie** zapadł wyrok w procesie z powodu zatonięcia okrętu „Elba”. Sąd orzekł, iż winę w tym wypadku ponosi okręt „Crathie”. Wszystkie podania „Lloyda” zostały udowodnione i pretensje temuż przyznane. Zatrzymanie „Crathie” aż do zapłacenia odszkodowania, uznano za dopuszczalne.

— **Pałac... dziennika** Wychodzący w stolicy rumuńskiej najpoczytniejszy dziennik *Indépendance Roumaine*, redagowany przez zręcznego Georges Em. Lahovary, przeniósł się w tych dniach do wspaniałego własnego domu, wzniesionego na najpiękniejszym z placów Bakaresztu, placu Teatru narodowego. Przypych, z jakim ten pałac został zbudowany, da się tylko porównać z okazałością domów amerykańskich wielkich dzienników. Sliczną fasadę zdobi wieżyczka z zegarem, wydzwaniającym melodyjnie co godzinę hymn narodowy rumuński. Na dole, z przepychem urządzone, znajdują się obszerne sale administracji dziennika, przeznaczone dla stosunków z publicznością, a zawierające oprócz kas do przyjmowania prenumerat, halę pocztową, telegraficzną i telefoniczną, dalej biuro podróży i biuro teatralne. Wspaniałe schody prowadzą na górę do muzeum sztuk pięknych, handlu i rzemiosł, oraz do obszernej sali koncertowej. W sali tej, za przykładem paryskich dzienników, urządzone będą *five o'clock* i zebrania artystyczno-literackie dla zaproszonych przez redakcję gości. Od tego przepychu, wystawionego na pokaz, schroniła się redakcja, drukarnia i hala maszyn do oficyjny na podwórzu, gdzie mają bardzo wygodne, ale już wszelkiego blachtru pozbawione pomieszczenia Dziennik rumuński prześcignął więc niejednego z kolegów z Zachodu.

— **Otruć Napoleona I. Figaro** w jednym z ostatnich numerów, zredukowuje urywek z mającego wyjść w tych dniach u Płona piątego tomu pamiętników generała bar. Thiébault. Zawiera on sensacyjną rewelację, tyczącą się Napoleona I i jego nadwornego aptekarza Cadet-Gassicourta, z którym Thiébault żył w przyjaźni. Gassicourt, jak wiadomo, był synem naturalnym Ludwika XV. Człowiek ten, wysoco wykształcony, skutkiem znacznych strat materialnych, spowodowanych złem ożenieniem, pozostał z małymi środkami, a będąc uczonym chemikiem, użył je na założenie apteki pod firmą Cadet, która stała się nadworną Napoleona I. Cesarz wiedział o pochodzeniu Gassicourta i okazywał mu zawsze wielkie względy, miał go przy sobie w kampanii pod Wagram, którą G. opisał w dziele p. t.: „Voyage de l'Empire”, za co został mianowany „chevalier de l'Empire” i obdarzony Legją honorową. Po powrocie Napoleona z Elby, objął przy nim służbę na nowo i składał mu dowody bezgranicznej wierności. Otóż jakoby w pierwszych dniach lipca 1815 r. Gassicourt został wezwany do gabinetu Napoleona; tenże kazał mu przyrzucić sobie truciznę niezawodną w najmniejszej objętości, aby ją mógł mieć zawsze przy sobie. Cesarz tłumaczył się, że w razie porażki, żyć nie chce. Gassicourt błagał go o zaniechanie tego zamiaru, Napoleon słuchał go łaskawie, ale na prośby jego był głuchy. Gassicourt zatem w parę dni potem wręczył mu truciznę, w breloku zawartą. Otóż nagle w nocy z 21 na 22 czerwca aptekarz nadworny został przyzwany na gwałt do pałacu Elizejskiego. Na-

poleon poknął był trucizną i wlił się w boleściach okropnych; za przybyciem Gassicourta kazał sobie natychmiast dać antidotum. Wywołane niem nudności, usunęły trudności z organizmu. Lecząc w trzy lata potem Gassicourt opowiadał przyjacielowi, że się obawia, iż otrucie może mieć dalsze skutki. A po śmierci Napoleona, dowiedziawszy się, że zmarł na defekt żołądkowy, Gassicourt miał się wyrazić do swego powiernika: Wiedziałem, że trucizna niezupełnie usunięta. Ale nie było na to rady.

— **Panorama racławicka**. Na wzgórzu Stryskim (plac Wystawy krajowej), otwartą została ponownie od 1 maja b. r. Panorama racławicka, codziennie od 9 rano do 8 wieczorem. Ceny wstępu: w dni powszednie 50 ct. od osoby, w niedzielę i święta 25 ct. od osoby. Dla grup i wycieczek po 50 osób, złożonych z młodzieży szkolnej, korporacji rzemieślniczych lub włóciian, za jedną asygnacją, po którą dzień naprzód do zarządu zgłosić się należy, po 15 tj. od osoby. Adres zarządu: ulica Kościuski 7.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Jutro wznowioną będzie wyborna komedia Józefa Korzeniowskiego p. t.: „Stary mąż”.

W niedzielę wieczór „Obłędnie Lwowa”, tragedia Karola Brzozowskiego. — Popołudniu „Pan Bigelhoff”.

W poniedziałek wznowioną będzie komedia Moliere'a p. t. „Chory z urojenia (Fischer, Stachowicz i Czaplinska); przedstawienie rozpocznie bluetka Józefa Kościelskiego p. t. „Dzienniczek Justysi” (debiut pp. Jankowskiej i Michała Tarasiewicza) zakończy operetka Offenbacha p. t. „Joasia płacze, Jaś się śmieje” (debiut panny Wiśniewskiej).

Odbyła się pierwsza próba z komedji p. Z. Przybylskiego p. t. „Historja jakich wiele”; Główne role odegrają pp.: Stachowicz, Czaplinska, Cichocka, Gostrzyńska, Rybicka, Kowalska, Otrębowa, Fischer, Feldman, Chmieliński, Wołński, Gasiński, Hierowski, Dębicki.

W przyszłym tygodniu daną będzie po raz pierwszy Dumasa komedia p. t. „Panna de Belle-Isle”.

Koncert niedzielny na dochód Towarzystwa Szkoły ludowej, zapowiada się świetnie. W części instrumentalno-wokalnej programu przypomni się Lwowianom zaszczytnie znana pianistka pani Adelman-Majewska, która umyślnie w tym celu przybędzie do naszego miasta, tudzież weźmie udział panna Strzelecka uczennica Luciei. O pannie Strzeleckiej wyrażają się nader korzystnie pisma krakowskie. Niezwykłym punktem programu będzie bluetka p. Przybylskiego „Debiutantka”, odegrana na estradzie przez pannę Czaplinską oraz p. Kiczmana. Koncert odbędzie się w sali „Sokoła”.

P. Roman Żelazowski, artysta sceny naszej, zaproszony został do Krakowa na gościnne występy. Na pierwszy swój popis wybrał p. Żelazowski rolę Straszka w „Rozbitkach”, którą tak doskonale odwarza.

„**Madame Sans-Gêne**” cieszy się wyjątkowym uznaniem. W ostatnich dniach ubiegłego miesiąca odbyło się w paryskim teatrze Vaudeville 400 przedstawienie tej popularnej sztuki. Sama Réjane odtworzyła już rolę tytułową w Paryżu samym i zagranicą tylko 600 razy. Ogółem sztuka Sardou — w ciągu lat dwóch — doczekała się 2000 przedstawień. We Lwowie odegrano ją 25 razy.

„**Biesiady literackie**” nr. 44 rozpoczyna — jak zwykle — stała rubryka „Sępa”: Z Warszawy. Z kolei następują po sobie: „W dzień zaduszny”, wiersz E. C.; dalszy ciąg oryginalnej powieści M. Wołowskiego „Na cudzym obroku”; „Opuszczony zaułek” (z ilustracją); „Z historii zbytku”; „Grody umarłych”; życiorys s. p. dr. W. Drużyńskiego (z portretem); powieść „Stargane życie”; Listy polityczne i t. d. Na część rysunkową — dodajmy nader staranną — złożyły się, obok już wymienionych: wyborna kopia z pięknej rzeźby A. Bettinelliego: „Na Cimiterio monumentale w Medyolanie”; „Chrystus ukrzyżowany”, podług rzeźby Proszowskiego i wreszcie kopia obrazu H. Havenith'a: „W mi łośierdziu ukojenie”.

„**Dziennik Warszawski**” w ostatnich numerach zajmuje się książką p. Koźmiana: „Rzecz o roku 1863”.

Narodni Listy poświęcają obszerne dwa fejetony temu samemu dziełu, podnosząc jego znaczenie polityczne i zalety literackie.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Państwowa rada kolejowa uchwaliła na przedwczorajszym posiedzeniu na wniosek Gambiniego wezwać Rząd, aby sprawę drugiego połączenia kolejowego z Tryestem możliwie szybko załatwił. Rada przyjęła następnie wnioski podkomitetu o reformie taryfy towarowej na kolejach państwowych, tudzież program w sprawie poparcia ruchu wywozowego. Członkowie Popper i Briesš postawili wnioski w sprawie uchylecia braku wozów, które to wnioski odstąpiono Rządowi do uwzględnienia. Członek Lindheim zalecił przyjęcie propozycji generalnej dyrekcji co do wydawania rocznych kart abonamentowych dla ruchu osobowego na kolejach państwowych. Rada kolejowa przyjęła w dalszym ciągu zarys rozkładu jazdy na rok 1896.

Z dziedziny przemysłu krajowego.

Były czasy, gdy przemysł górniczy Rzeczypospolitej polskiej stał wysoko; wiemy o różnych kopalniach cennych minerałów, jak srebra, ołowiu, marmurów, zaniedbanych później zupełnie z wielką szkodą przemysłu i gospodarstwa oraz bogactwa krajowego. Dopiero od niedawnych czasów zaczynamy pracować na tem opuszczonym polu i odrabiać zaniedbanie długoletnie. Do takich zaniedbanych gałęzi przemysłu krajowego należały słynne łomy marmuru we wsi Dębniaki z Krzeszowicami; własność klasztoru OO. Karmelitów na Czerny. Przed wiekami słynne dębnickie kopalnie dostarczały cennych marmurów nie tylko Krakowowi i Rzeczypospolitej, ale podobno krzystała z nich i zagranica; ozdoby marmurowe świątyni św. Szczepana w Wiedniu z tych łomów marmuru mają pochodzić. Posiadając tak obfite łomy pięknego marmuru pod ręką, w łonie naszej ziemi ukryte, zupełnie z nich nie korzystamy i setki tysięcy rocznie wychodzą za granicę z kraju na płyty marmurowe, stoliki, przedmioty codziennego użytku, z marmuru wyrobione. Przecież i na to już pole, z uznaniem podnieść należy, wkroczyła obecnie przedsiębiorczość krajowa. Jak się dowiadujemy, zawiązała się spółka poważnych obywateli chrześcian pod firmą Pierwsze Galicyjskie Towarzystwo św. Teresy dla łomów marmuru w Tenczynku, poczta Krzeszowice. Spółka ta rozpoczęła racjonalne dobywanie w Dębniakach marmurowych kamieni; pokazało się, iż łomy są bardzo obfite i im głębiej posuwa się wydobywanie, tem częściej trafia się na coraz piękniejszy marmur czarny z białymi żyłkami; niektóre bloki dobyte dochodzą bajecznej wielkości. Zdaje się, że oprócz marmuru czarnego będzie można wkrótce przystąpić do wydobywania marmurów czerwonych. Z łomów wydobyte bloki marmurowe, przewożone są do Tenczyna, gdzie w odpowiednio urządzonej fabryce, przy pomocy maszyny parowej o sile 24 koni i siły wodnej 12 koni, czterdzięci pił pracuje nad przecinaniem kolosalnych bloków na odpowiedniej wielkości płyty i słupy. Tutaj też odbywa się szlifowanie i polerowanie marmurów za pomocą najnowszego systemu, do czego sprowadzono specjalnego fachowca, od którego nasi ludzie wyuczają się tej sztuki. W fabryce tej pracuje 40 robotników. Produkuje ona kominki, płyty na stoliki i do umywalni, nagrobki, słowem wszystkie przedmioty artystycznego i codziennego użytku, do których wyrobu marmur się nadaje. Przedsiębiorstwo to, podnoszące przemysł rodzimy, zasługuje na poparcie. Próbkę marmurów Dębnickich i wyroby z nich można oglądać w Krakowie w sklepie przy ulicy Mikołajskiej l. 10.

Związek handlowy Kółek rolniczych w Krakowie. Od ogłoszenia ostatniej listy członków przystąpili do Związku handlowego Kółek rolniczych w Krakowie następujący nowi członkowie. Z udziałem 100 złr. książcz. Maciej Fox, kanonik katedralny w Krakowie; Stanisław Cyrankiewicz, współpracownik *Głosu Narodu* w Krakowie; dr. Wacław Przybylski, emer. lekarz pow. w Krakowie. Z udziałem 50 złr. dr. Antoni Filimowski, lekarz w Krakowie. Z udziałem 25 złr. Anna Misko, żona urzędnika akcyzy, Kraków; Stefan Miński, urzędnik Towarzystwa ubezpieczeń, Kraków; Stefania z Trembeckich Zwillingowa, właścicielka dóbr w Zelczynie; Henryka Domanieska, obywatelka, Kraków; Zofia Sokółowska, obywatelka, Kraków; Bronisław Kranze, Kraków; Leonarda Jejda, żona artysty teatru miejskiego, Kraków; Miniewski, kupiec, Kraków; Józef Antoni Wiewirowski, emer. urzędnik kolej. Kraków; Antoni Borek, właściciel sklepu w Jeżowem; Anna Dębska, właścicielka ziemiska w Czulicy; Józefa Ekerowa nauczycielka tańców, Kraków; Idzi Weinberger, nauczyciel języka francuskiego, Kraków; Siostry Felicjanki w Krystynowie; Adolf Matejko, c. k. inżynier, Kraków; Helena Woźniakowska, prywatna,

Kraków; oraz Kółka rolnicze w Myślenicach, Nadybach, Rabie wyżnej i w Tyliczu.

Moneta złota w Niemczech. Rząd niemiecki zamierza ograniczyć bicie monety złotej, a pomnożyć znacznie monetę srebrną. Monet złotych posiadają Niemcy za miliard marek. Przy takiej ilości zużywa się rocznie przez obtarcie i inne szkody złota na pół miliona marek. Tak przynajmniej twierdzi gazeta, która wiadomość tę podała. Przez pomnożenie monety srebrnej zamierza rzekomo rząd nie tylko zmniejszyć tę stratę, ale zarazem podnieść wartość srebra. Im więcej bowiem zużywać się go będzie, tem bardziej cena srebra pójdzie w górę.

Spichrze zbożowe w Prusach. Rząd zamierza jak dowiaduje się berlińska *National Ztg.*, wybudować na główniejszych stacjach kolejowych w okolicach rolniczych spichrze zbożowe, które wydzierżawione zostaną następnie utworzyć się mającym spółkom rolników. W spichrzach tych składać będą członkowie spółek swoje zboże i mogą je w danym razie, ponieważ spichrze podlegają kontroli państwowej, lombardować, czyli zaciągać na to zboże pożyczki. Na budowę i utrzymanie takich spichrzów wyznaczy rząd w przyszłym budżecie znaczniejszą kwotę.

Włoskie losy Czerwonego krzyża. Przy ciągnięciu, odbytem dnia 2 b. m., padła główna wygrana 100.000 lirów na s. 10.784 nr. 37, 2000 lirów na s. 7537 nr. 9, po 1000 lirów na s. 3651 nr. 34 i s. 5729 nr. 27.

OSTATNIA POCZTA

Stan cholery w dniu 7 listopada 1895. W powiecie husiatyńskim w Chorostkowie pozostało z dni poprzednich 7, zachorowały 2, wyzdrowiała 1, umarła 1, pozostaje nadal w leczeniu 7 osób.

W powiecie kamioneckim w Radziechowcu pozostało z dni poprzednich 3, zachorowała 1, umarła 1, pozostają nadal w leczeniu 3 osoby.

W powiecie sokalskim w Byszowie zachorowały 2, pozostaje nadal w leczeniu 2 osoby.

W powiecie tarnopolskim w Krzywkach pozostało z dni poprzednich 3, zachorowała 1, umarła 1, pozostają nadal w leczeniu 3; w Ostrowiu pozostało z dni poprzednich 4, wyzdrowiała 1, pozostają nadal w leczeniu 3; w Tarnopolu pozostaje nadal w leczeniu 1 osoba.

W powiecie trembowskiem w Budznowie pozostało nadal w leczeniu 1 osoba; w Ruzdwanach pozostaje nadal w leczeniu 1 osoba; w Strusowie pozostają nadal w leczeniu 2 osoby; w Warwaryńcach pozostają nadal w leczeniu 2 osoby. Razem pozostało w leczeniu z dni poprzednich osób 24, zachorowało osób 6, wyzdrowiało osób 2, umarły 3 osoby, pozostaje w leczeniu osób 25.

Najd. Arcyksiążę Karol Ludwik wyjechał przedwczoraj do zamku Rottenstein pod Meranem, gdzie zabawi około pięciu tygodni.

Wielki książę Jerzy Michałowicz po dwudniowym pobycie w Wiedniu, gdzie zwiedził cesarską galerję obrazów, odjechał wczoraj wieczorem do Petersburga.

Generał-major L. Pavek dotychczasowy komendant brygady piechoty nr. 3, został przydzielony do wspólnego Ministerstwa wojny.

Sprawa zmiany ministra rolnictwa była w węgierskiej Izbie deputowanych przedwczoraj znowu przedmiotem obszernej dyskusji. Na liczne ataki opozycji oświadczył prezes gabinetu hr. Banffy, że przesilenie rozwiązanie zostało w sposób ściśle parlamentarny i konstytucyjny. Hr. Andor Festetics miał zamiar unormować kwestję targu nierogacizny w Steinbruch przez utworzenie zakładu kontumacyjnego i w tym celu zawarł z przedsiębiorcami układ przynajmniej im określone prawa na przeciąg lat 30. Ponieważ inni ministrowie nie mogli solidaryzować się z tym projektem, wyrazili swe przeciwnie zdanie, a że hr. Festetics swojego stanowiska nie zmienił, przeto uznał on za stosowne podać się do dymisji. Po oświadczeniu hr. Banffiego, uzasadnił dep. Horansky rezolucję stronnictwa narodowego odrzucającą preliminarz budżetu.

Pod koniec posiedzenia interpelował poseł Polonyi ministra spraw wewnętrznych w sprawie nędzy, jaka panuje wśród robotników wiejskich w Balnias-Ujvaros.

Minister Perczel, oświadczył, że nie może teraz odpowiedzieć na interpelację; natomiast może stwierdzić na podstawie aktów urzędowych, że jeżeli wśród robotników panuje nędza, jest to ich własną winą, gdyż stawiali za wielkie żądania.

Cesarz Wilhelm przyjął onegdaj na posłuchaniu ambasadora przy Dworze wiedeńskim hr. Eulenburga, a później austro-węgierskiego ambasadora Szögenyiego. Obydwóch ambasadorów zaprosił cesarz na herbatę do nowego pałacu.

Dzienniki bismareckowskie obrały sobie obecnie za cel swych napaści ministra wojny Bronsarta. *Munch. N. Nach.* przepowiadają mu rychły upadek i wskazują jako jego następcę generała Witticha, obecnego komendanta korpusu jedenastego. *Post* wszakże twierdzi, że niema obawy usunięcia się generała Bronsarta, gdyż w sprawie reformy sądowej procedury wojskowej pomiędzy nim a cesarzem nie istnieje zasadnicza różnica zdania.

Ogłoszony świeżo rozkaz cesarski zabrania rekrutom odwiedzania lokalów socjalistycznych, uczestniczenia w socjalistycznych uroczystościach i czytania pism socjalistycznych.

Prawo. Wiestnik ogłosił nominację dyrektora departamentu spraw ogólnych ministerstwa spraw wewnętrznych, Dołgowo-Saburowa, na towarzysza ministra spraw wewnętrznych.

Według *Nowoje Wremia*, w Uniwersytecie warszawskim ma być utworzoną katedra historii Kościoła.

W grudniu odbędzie się zjazd gubernatorów celem omówienia ważnych spraw administracyjnych.

Dzienniki dowiadują się, że ministerstwo spraw wewnętrznych zaleciło niedawno za pośrednictwem gubernatorów, prezesom zebrań ziemskich, ażeby pod osobistą odpowiedzialnością nie pozwalali dyskutować na zebraniach ziemskich nad sprawami, posiadającymi znaczenie ogólnopństwowe.

Z Belgradu telegrafują: Doniesienia dzienników serbskich, że z powodu rzekomego rozbicia się układów o nową pożyczkę, gabinet podać się ma po powrocie króla do dymisji, są bezpodstawne.

Köln. Ztg. donosi z Belgradu: Na naradzie gabinetowej u króla w Niszu ułożono budżet i zajmowano się sprawami finansowymi. Minister skarbu potwierdził, że nie udało się zaciągnąć nowych pożyczek; jest też wątpliwem, czy w obec przesilenia w Konstantynopolu, które bank otomański dotknęło, zapowiedziana zaliczka nadejdzie.

W zeszłą niedzielę odbyło się w Szwajcaryi głosowanie kantonów i ludności w sprawie uchwalonej przez Sejm związkowy centralizacji spraw wojskowych (na wzór innych państw). Przeciw uchwale głosowało 17 kantonów i 550.000 ludności, za uchwałą tylko 5 kantonów i 180.000 ludności.

Gabinet Bourgeoisa na razie odstąpił od zamiaru wniesienia projektu o zniesieniu ustawy o anarchistach. Zmowa w Carmaux zajmuje rząd. Wiadomo, że dyrektor Resseguier nie przyjął sądu polubownego; rząd zamierza przedłożyć Izbie projekt o przymusowych sądach polubownych.

Ministerstwo spraw zagranicznych zaprzecza pogłosce jakoby Herbetta, ambasador w Berlinie miał opuścić swoje stanowisko.

Dzienniki rosyjskie żywo się zajmują nowym gabinetem. *Nowoje Wremia* pisze, że gabinet nie zrobi zapewne korzystnego wrażenia ani pośród publiczności francuskiej, ani w poważnych kręgach politycznych reszty Europy. W nowym ministerstwie francuskim wszystko poświęcono dla pewnych sympatyj i antypatyj doktrynerów radykalizmu, zarówno w kwestjach wewnętrznej polityki, jak i w dziedzinie stosunków międzynarodowych. W liczbie ministrów znajduje się radykał Lockroy, który otwarcie potępiał wspólną akcję Francji z Rosją na wschodzie azjatyckim. Kwestya madagaskarska, jak się zdawało pomyślnie zakończona, znowu staje się kwestyą otwartą w obec tego, że w skład nowego gabinetu wchodzi wielu ministrów, którzy nie sprzyjali ekspedycji madagaskarskiej. Armia i flota znajdują się teraz w rękach ludzi niefachowych, a inne teki rozdane zostały, jakby w nagrodę za udział w intrydze parlamentarnej, która obaliła gabinet Ribota.

Na miejsce ministra Combes zostanie Peytral wiceprezesem senatu.

Lord Dufferine ambasador w Paryżu ma ustąpić ze służby i przejść w stan spoczynku. Następcą jego zostanie Currie, ambasador w Konstantynopolu. Poprzednio jednak na Dufferine udać się z misją specjalną do Konstantynopola celem uspokojenia umysłów i działania pojednawczego; będzie to ostatnia misya tego znakomitego, zasłużonego męża stanu i dyplomaty.

Przedwczoraj odbyła się w Londynie rada ministrów, która podług *Timesa* miała się zajmować polityką zewnętrzną, również ułożono w głównych zarysach przemówienie, jakie lord Salisbury wygłosi na bankiecie w sobotę u lorda-majora.

W Konstantynopolu, gdzie zaniepokojenie o najbliższą przyszłość dosięga punktu kulminacyjnego, nastąpiła równocześnie ze zmianą w wezyra zmiana ministrów, z wyjątkiem ministrów marynarki i oświaty, którzy pozostają nadal na swych stanowiskach. W. wezyrem, w miejsce powołanego niedawno na tę godność Kiamila baszy został mianowany dotychczasowy minister spraw wewnętrznych Halil Rifant. Był ambasador w Wiedniu, Aarig-basza, został mianowany ministrem bez teki; gubernator Adryanopola, Abdurahman basza ministrem sprawiedliwości; ambasador w Berlinie Tewfik basza ministrem spraw zagranicznych; gubernator Angory Mendz-basza ministrem spraw wewnętrznych; były gubernator Krely Mahmud basza ministrem handlu i robót publicznych; szef departamentu rachunkowego Sabri bey ministrem skarbu; były minister spraw zagranicznych Said basza prezesem rady stanu.

Nowe ministerstwo zebrało się wczoraj na konferencyę, na której toczyły się obrady nad tem, jakie należy zarządzić środki, w celu stłumienia i położenia kresu walkom między Armeńczykami i mahometanami w wilajetach azjatyckich.

Bank otomański uwolniono od obowiązku wykupywania not, na przeciąg jednego miesiąca. Przez ten czas złoto nadchodzące z zagranicy będzie przebijane na funty. Władze administracyjne otrzymały polecenie przyjmować nadal wypłaty w banknotach.

Według wiadomości z Rio de Janeiro, odkryto tam spisek zmierzający do przywrócenia w Brazylii formy monarchicznej. Główną siedzibą sprysiężenia było S. Paulo, a rozgałęziało się ono również na inne prowincye. Aresztowano znaczną liczbę osób podejrzanych o udział w tym spisku.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 8 listopada. *Wiener Zeitung* ogłasza: Najjaśniejszy Pan mianował prywatnego docenta na politechnice czeskiej w Pradze, dr. Wacława Laskę, zwyczajnym profesorem wyższej geodezyi i astronomii sferycznej na politechnice lwowskiej.

Wiedeń, 8 listopada. Według *Neue fr. Presse* Ministerstwo skarbu zawiadomiło członków przybocznej rady dla sprawy podatków konsumcyjnych, że Rząd w celu osiągnięcia wyższego dochodu z podatków dąży do reformy podatku od piwa; reforma ta przeprowadzona zostanie ewentualnie w duchu utworzenia podatku od siodu, za czem przemawiają także przemysłowcy pracujący w dziedzinie piwowarstwa. Rada przyboczna dla podatków konsumcyjnych ma być w celu omówienia wspomnianej reformy, zwołaną w ciągu listopada do Wiednia.

Wiedeń, 8 listopada. Komisya budżetowa Izby deputowanych przyjęła wczoraj kilka rozdziałów budżetu Ministerstwa skarbu i rolnictwa. Pan Minister rolnictwa hr. Ledebur, odpowiadając na wyrażone życzenia, aby powiększyć subwencye na cele melioracyjne i hodowlę bydła, oświadczył, że w tym kierunku nastąpiło już znaczne podwyższenie kredytów. Zdaniem P. Ministra nagłym potrzebom i dolegliwościom rolnictwa powinno przyjść z pomocą ustawodawstwo. Co się tyczy życzenia, aby przy mniejszych posiadłościach gruntowych obniżyć należytości skarbowe, oświadczył Pan Minister skarbu dr. Biliński, iż już w roku przyszłym wniesie projekt reformy ustawy o należytościach skarbowych. Odpowiadając na dalsze życzenia, zaznaczył Pan Minister, iż Rząd nie może tak łatwo zrezygnować z rocznego dochodu 1,700 000 zł., który wpływa do skarbu tytułem stempla dziennikarskiego. Pan Minister stara się będzie o to, aby co się tyczy stempla dziennikarskiego od dodatków dołączanych do pism ilustrowanych była zastosowana łagodna praktyka. Przy rozdziale „loterya“ przestrzegł Pan Minister przed loteryą klasową, która skutkiem możności dzielenia losów na minimalne części, stać się może dla najuboższych bodźcem do gry. Sprawa zniesienia loteryi będzie wzięta

pod rozwayę, skoro tylko program finansowy Rządu zatwierdzony zostanie.

Wiedeń, 8 listopada. Komisya ekonomiczna Rady państwa przyjęła rezolucję dep. Pacaka, zywającą Rząd, ażeby w najbliższym czasie przedłożył projekt ustawy postanawiającej, że związki kartelowe w ogólności mają podlegać kontroli państwa, ewentualnie kontroli kraju, zakładanie ich zaś ma być karane. Reprezentant Rządu zgodził się na rezolucję.

Wiedeń, 8 listopada. Komisya dla spraw nietykalności poselskiej zgodziła się na żądanie sądowego śeignia dep. Luëgera za obrazę honoru, a dep. Schneidera za obrazę honoru i wykroczenie zakłócenia publicznego spokoju.

Wiedeń, 8 listopada. *Presse* ogłasza następujące oświadczenie:

Doniesienia pism antysemitycznych, które utrzymują, że mogą podać stosunek głosów, jakim powzięto w Radzie Ministrów uchwałę w sprawie wyboru dr. Luëgera burmistrzem miasta Wiednia, — nie zasługują nawet na poważne zaprzeczenie, a to tem mniej, że przecież całemu światu wiadomo, iż obrady w łonie Rady Ministrów prowadzone są tajnie. Takie „odkrycia“ są przeto niczem innym, jak tylko wymysłem najlichszego rodzaju.

Doniesienie zaś pewnego dziennika antysemitycznego, zacierpięte „z dobrego źródła“, że onegdaj (we środę, t. j. w dniu, w którym w Wiedniu dowiedziano się o niezatwierdzeniu dr. Luëgera) trzymano straż policyjną w pogotowiu a wojsko skonsygnowano w koszarach, jest taką samą bezwzględnie nieprawdą, jak doniesienia wspomniane powyżej — z tą tylko różnicą, iż tkwi w niem nadto złośliwy zamiar dalszego drażnienia i podburzania ludności. W obec tego jest rzeczą zbyteczną stwierdzać wyraźnie, że wiadomość ta jest zupełnie bezpodstawną.

Wiedeń, 8 listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych p. Steinwender wniósł interpelację do Pana Prezydenta Ministrów, zapytując o powody niezatwierdzenia wyboru dr. Luëgera na burmistrza miasta Wiednia. Ponieważ z galerji przyjęto interpelację oklaskami, przeto Prezes Izby wezwał galerję do zachowania się spokojnie.

Dep. Hauck i Doetz interpelują Pana Prezydenta Ministrów w sprawie rzekomego wyrażenia się Namiestnika Dolnej Austrii, że burmistrz Wiednia jest jego starostą.

Innsbruck, 8 listopada. Wczoraj odbyły się wybory posłów z Izby handlowych do Sejmu. Wybrano dwóch posłów liberalnych i jednego stronnika abstynencyi.

Ellischau, 8 listopada. Hr. Taaffe spał w nocy dobrze; ogólny stan zadowalający.

Budapeszt, 8 listopada. Biskupem augsbursko-ewangelickiego wyznania, w miejsce zmarłego Pupa wybrany został pastor Gyuratz.

Kolonja, 8 listopada. *Köln. Ztg.* donosi, że generał basza Goltz, wniósł prośbę o uwolnienie go z wojska tureckiego.

Paryż, 8 listopada. Gubernator banku *Crédit Foncier* Christophle podał się do dymisji. Następcą jego mianowany Labryère.

Derby, 8 listopada. Podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych, Curzor w mowie okolicznościowej rzekł, iż dzisiejszy niepokojący stan wypadków zagranicznych mógłby się dalej rozwijać, nie jest jednak koniecznem, ażeby musiał doprowadzić do wojny. Rząd zrobi najlepiej, jeżeli nadal dotychczasowej polityki trzymać się będzie.

Glasgow, 8 listopada. Robotnicy, zajęci pracą w dalszych trzech warsztatach maszyn, przyłączyli się do bezrobocia. Obecnie liczba strejkujących robotników wynosi 8.000 ludzi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 8 listopada 1895 r. godz. 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 95-10, Węgierskie akcje kredytowe 465-—, Akcje anglo-austriackie 172-75, Akcje banku Union 335-25, Akcje kolei Południowej 108-—, Losy tureckie 61-60, Akcje kolei państwowej 380-75, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 306-—, 4-prc. galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97-25, Akcje tytoniowe 202-50, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 97-—, Akcje kolei Elbetal 267-25, Akcje banku dla krajów koronnych 262-25, 4-prc. węgierska renta złota 120-70, Akcje banku związkowego 158-—, Rubel papierowy 1-30-—, Węgierska renta papierowa 98-60, Kredytowe ziemskie 498-—, Kredyty 384-50, Rimamurania 265-—. Usposobienie mdłe.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Kreczowiecki

L. 19221 (7018 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 216 zł. 75 ct. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Kałuszu w tut. sądzie sprzedaż posiadłości w h. 295 gm. Uhrynów średni objętej dłużniczej masy spadkowej Adama Chojnackiego własnej na dniu 20 grudnia 1895 i 17 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 rano.
Wadyum wynosi 91 zł. 50 ct.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. B. Wittlin w Kałuszu.
Kałusz, 12 września 1895.

L. 5573 (7446 2-3)
Sąd Strzyżowski zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Tow. zal. i kred. w Strzyżowie z pn. dozwołała została sprzedaż egzekucyjna realności pod lk. 131 w Gwoźnicy górnej położonej w h. 123 dla gm. kat. Gwoźnica górna objęta, do Jana Babiarza należąca.
Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach 21 grudnia 1895 i 17 stycznia 1896 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa 703 zł., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.
W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.
Wadyum przy licytacji złożyć się mające wynosi 70 zł. 80 ct.
Resztę warunków, wyciąg hip. i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze sądu tut.
Strzyżów, 1 października 1895.

L. 3296 (7734 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Zatorze prowadzi w budynku sądowym w dniach 16 grudnia 1895 i 13 stycznia 1896 zawsze o godz. 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności Franciszka Masłany w kwocie 25 zł. publiczną licytację 13/16 części lwh. 21 oraz 7/16 części lwh. 494 realności w Ryczowie małoletnich Julianny Kowalskiej, Maryanny i Jana Domagałów i Ludwiki Tomskiej własnych.
Cena wywołania 258 zł. 16 ct. i 75 zł. 5 ct.
Wadyum 26 zł. i 8 zł.
Protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Ignacy Wielgus w Zatorze.
Zator, 16 września 1895.

L. 6186 (7731 2-3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 5 grudnia 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 7 stycznia 1896 nawet poniżej takowej licytacja realności według wyk. hip. l. 97 ks. gr. gm. kat. Lesniowice, Wasyła Karwackiego względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej na rzecz Jana Seibel pto 250 zł. z pn.
Cena wywołania 288 zł.
Wadyum 28 zł. 80 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Adolfa Henzega w Gródku.
C. k. Sąd powiatowy.
Gródek, dnia 5 września 1895.

L. 19219 (7016 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 96 zł. 25 ct. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszczędności Kałuszu w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości wyk. z. em. hipotecznym l. 81 gminy Kopanka objętej, dłużnika Asafata Hawryłów Ptomowego własnej na dniu 20 grudnia 1895 i 17 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 rano.
Wadyum wynosi 60 zł. 50 ct.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. B. Wittlin w Kałuszu.
Kałusz, dnia 12 września 1895.

L. 19218 (7015 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 144 zł. 53 ct. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Kałuszu w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości wyk. hip. l. 124 gminy Kamień objętej, dłużników Sachara, Scheindli i Pinkasa Stein własnej na dniu 20 grudnia 1895 i 17 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 rano.
Wadyum wynosi 44 zł.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. B. Wittlin w Kałuszu.
Kałusz, dnia 13 września 1895.

L. 9705 (7666 3-3)
W sprawie egzekucyjnej Edwarda hr. Starzeńskiego przeciw Antoniemu i Małgorzacie Serafinom pto 6000 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dwóch terminach to jest: dnia 9 grudnia 1895 i dnia 10 stycznia 1896 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 427 w Podgórzu położonej.
Cena szacunkowa wynosi 11313 zł. 20 ct., wadyum 1132 zł.
Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Chajes w Podgórzu.
C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, dnia 6 września 1895.

L. 11933 (7670 3-3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że w sprawie Michała Kohna przeciw Uszerowi Brayerowi o 1916 zł. odbędzie się w budynku sądowym publiczną sprzedaż połowy realności wyk. hip. 33 gminy Zaleszczyki dnia 5 grudnia 1895 i dnia 8 stycznia 1896 każdym razem o 10 przed południem z tem, że przy pierwszym terminie połowa realności sprzedaną zostanie wyżej lub za cenę szacunkową, a przy drugim i niżej ceny szacunkowej.
Cena wywołania 2618 zł. 50 ct.
Wadyum wynosi 261 zł. 85 ct.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli, którzyby po wpisaniu licytacji do tabuli weszli, jest adw. dr. Stoklasa.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze.
Zaleszczyki, 29 września 1895.

L. 12364 (7672 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę kasy oszczędności miasta Kołomyi dozwołała została do celu ściągnięcia 8 rat po 41 zł. 13 ct. i resztującego kapitału 188 zł. 83 ct. w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności dłużnika Pinkasa Pimslera własnej w Kołomyi pod Nr. d. 285 położonej wyk. hip. l. 450 ks. gr. dla I dzieln. miasta Kołomyi objętej, w dwóch na dzień 10 grudnia 1895 i 14 stycznia 1896 każdym razem o godzinie 10 przed połud. wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 1300 zł., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie kwotę 120 zł. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którzyby uchwala licytacyjną doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata dr. Dudykiewicza z substytucją adwok. dr. Kraśnickiego został ustanowionym, wreszcie, że akt opisania w mowie będącej realności tudzież bliższe warunki licytacyjne w tusąd. registraturze mogą być przejrzane.
Kołomyja, dnia 28 września 1895.

L. 5839 (7693 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności w sumie 164 zł. 75 ct. z pn. odbędzie się w dniach 10 grudnia 1895 i 10 stycznia 1896 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądow. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod N. k. 96 w Kurowie ks. gr. gm. kat. Kurów dłużników Jakóba i Zofii Hyków oraz spadkobierców śp. Józefa Siwca własnej.
Cena wywołania 721 zł. 65 ct.
Wadyum 77 zł.
Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny są do przejrzania w registraturze sądowej.
Slemień, 27 września 1895.

L. 5108 (7706 3-3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 17 grudnia 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22 stycznia 1896 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 101 według wyk. hip. 674 i 675 gm. kat. Maryampol Michała Fedorowicza własnej na rzecz Samuela Reiss pto 26 zł. z pn.
Cena wywołania 380 zł., wadyum 38 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem dr. Tytusa Przesmyckiego c. k. notaryusza w Haliczu.
Halicz, dnia 20 czerwca 1895.

L. 31241 (7660 3-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany cywilny w Krakowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Józefa Stanacha przeciw Maryannie Sownie pto 40 zł. odbędzie się w tym sądzie dnia 18 grudnia 1895 i dnia 21 stycznia 1896 każdym razem

o godzinie 10 rano w biurze Nr. 29 egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację 1/8 realności w Krowodrzy położonej lwh. 33 gm. kat. Krowodrzy objętej a będącej własnością dłużniczki Maryanny Sowiny.
Cena szacunkowa zarazem wywołania 465 zł. 50 ct., wadyum 46 zł. 55 ct.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adwokat dr. Łepkowski w Krakowie.
Kraków, 20 sierpnia 1895.

L. 7723 (7688 3-3)
Celem zaspokojenia wierzytelności kasy oszczędności miasta Białej w kwocie 9400 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie na dniu 16 grudnia 1895 i 20 stycznia 1896 każdym razem o godz. 9 rano egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności pod lwh. 18 lkons. 18 i 23/24 części realności pod lwh. 10 lkons. 10 i 272 w Oświęcimie położonych, Izraela i Perli Gruberów własnych.
Cena szacunkowa całej realności pod lwh. 18 w kwocie 14689 zł. a 23/24 części realności pod lwh. 10 w kwocie 14363 stanowi cenę wywołania.
Wadyum 10 procent ceny wywołania.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Ludwik Gąsiorowski adwokat w Oświęcimie.
Reszta warunków licytacyjnych w tut. registraturze do przejrzania.
C. k. Sąd powiatowy.
Oświęcim, dnia 30 września 1895.

L. 7453 (7690 3-3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Pictora Węgrzyna w kwocie 50 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie na dniu 16 grudnia 1895 i 20 stycznia 1896 każdym razem o godz. 9 z rana egzekucyjna licytacyjna sprzedaż całej realności pod lwh. 199 i połowy realności pod lwh. 275 w Monowicach, tudzież połowy realności pod lwh. 199 w Włosienicy położonych, Sebastjana Pacyny własnych.
Cena szacunkowa pierwszej 488 zł., drugiej 55 zł., trzeciej 150 zł. stanowi cenę wywołania.
Wadyum co do pierwszej realności 48 zł., drugiej 6 zł., trzeciej 15 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli Stanisław Krókowski zastępca c. k. not. w Oświęcimiu.
Reszta warunków licytacyjnych w tut. registraturze do przejrzania.
C. k. Sąd powiatowy.
Oświęcim, dnia 30 września 1895.

L. 6004 (7709 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Mościskach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 12 zł. aw. z pn. odbędzie się na rzecz Matrony Gardżała w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 739 gm. kat. Sokole objętej, dłużników Oleksy Naeki i Tymka Czuruw własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 12 listopada 1895 i dnia 26 listopada 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Kerner.
Wadyum wynosi 12 zł. aw.
Mościska, dnia 30 czerwca 1895.

L. 10475 (7708 3-3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 26 listopada 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24 grudnia 1895 nawet poniżej takowej licytacja 2/3 części realności l. 109 według wyk. hip. l. 118 gm. kat. Strzemielce, Zelmiana Kremnitzera własnej na rzecz c. k. gal. fund. prop. we Lwowie pto 24 zł. 6 ct. z pn.
Cena wywołania 146 zł. 67 ct.
Wadyum 14 zł. 67 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Leona Holzera c. k. not. w Łopatynie
C. k. Sąd powiatowy.
Łopatyn, dnia 11 października 1895.

L. 7620 (7689 3-3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Adolfa Zittermanna w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 16 grudnia 1895 i 13 stycznia 1896 każdym razem o godz. 9 z rana egzekucyjna licytacyjna sprzedaż połowy realności pod lwh. 348 w Dwerach I części położonej Wiktorji Maturowej, Anny Zittermann, Freidli Littnerowej i Salomona Leiba 2 im. Littnera własnej.
Cena szacunkowa 99 zł. stanowi cenę wywołania.
Wadyum 10 zł.
Reszta warunków licytacyjnych w tut. registraturze do przejrzania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Gustaw Nowak adw. w Oświęcimie.
C. k. Sąd powiatowy.
Oświęcim, dnia 30 września 1895.

L. 5838 (7692 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności w sumie 77 zł. 29 ct. z pn. odbędzie się w dniach 10 grudnia 1895 i 10 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 z rana w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod nk. 100 w Kurowie w h. 187, 189, 347, 359, 360, 370 i 379 ks. gr. gm. kat. Kuków, dłużniczki Agnieszki Bacowej i spóln. własnej.
Cena wywołania 347 zł.
Wadyum 35 zł.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny są do przejrzania w sądowej registraturze.
Slemień, 27 września 1895.

L. 6257 (7572 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że dnia 19 grudnia 1895 i dnia 23 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 rano w tut. sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności lwh. 364 ks. grunt. gm. kat. Lwla objętej Bartłomieja Szczepanika własnej celem zaspokojenia wierzytelności Lipmana Fallmana w kwocie 19 zł. 73 ct. z pn.
Cenę wywołania stanowi kwota 280 zł., wadyum kwota 28 zł.
Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.
Dukla, dnia 4 września 1895.

L. 7995 (7413 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że dnia 19 grudnia 1895 i dnia 23 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 rano w tut. sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż 2/5 części realności lwh. 27 i 2/8 w h. 28 księgi gruntowej dla gminy katastralnej Olechowice objętych Andrzeja i Jurka Fedaków własnych celem zaspokojenia wierzytelności Szymona Friessa w kwocie 50 zł. z pn.
Cenę wywołania stanowi kwota 225 zł. 80 ct., wadyum kwota 22 zł. 58 ct.
Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.
Dukla dnia 5 września 1895.

L. 20339 (7722 2-3)
C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności tarnowskiej kasy oszczędności ze skryptu dłużnego z daty Tarnów 14 października 1885 w resztującej sumie 3772 zł. 94 ct. wa. z należytymi dodatkami dozwołała została sprzedaż egzekucyjna realności w Tarnowie na Zawału pod Nk. 47 i 47a położonych wykazami hipotecznymi 201 i 202 ks. gr. gm. Tarnów objętych do egzekutki Szyfry Leibel należącej.
Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w Sądzie tut. w dwóch terminach 6 grudnia 1895 i 10 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem co do każdej z realności odrębnie.
Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa 2917 zł. 11 ct. względnie 6753 zł. 60 ct., poniżej których w terminie pierwszym realności sprzedane nie będą.
W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.
Wadyum przy licytacji złożyć się mające wynosi 10 % wartości szacunkowej i ma być w 3 dniach do 1/4 części kupna uzupełnione.
Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu obwodowego.
Dla wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu niewiadomych, następnie tych wierzycieli, którzyby po dniu 24 października 1895 do hipoteki realności weszli, lub którzyby uchwala niniejsza lub jakąkolwiek późniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczona, ustanawia się kuratorem w osobie adw. dr. Mieczysława Gałeckiego z substytucją adw. dr. Jana Steca.
Tarnów, 24 października 1895.

L. 19220 (7017 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 126 zł. 17 ct. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Kałuszu w tut. sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 24 sminy Kamień objętej dłużniczki Julii Dzus 2 śl. Funków własnej na dniu 20 grudnia 1895 i 17 stycznia 1896 każdym razem o godzinie 10 rano.
Wadyum wynosi 56 zł. 80 ct.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Bazyli Didoszak w Kałuszu.
Kałusz, 26 września 1895.

L. 7286 (7503 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Jana Starca z Mechowca w kwocie 100 zł. wa. z pn. odbędzie się w tym sądzie dnia 20 grudnia 1895 i dnia 24 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację:

a) całej realności pod lkons. 81 w Mechowcu położonej lwh. 72 ks. gr. gm. kat. Mechowiec objętej i

b) 2/4 części realności, objętej lwh. 115 ks. gr. gm. kat. Mechowiec, dłużnika marnotrawnego Michała Oko własnych.

c) cała wywołania 1160 zł. wa. Wadyum 116 zł. wa.

Resztę warunków licytacji, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzyć można w registraturze tego sądu.

Kolbuszowa, 14 września 1895.

L. 5174 (7544 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Miłowce ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Ewy Wali czkowej pko mał. Janowi i Józefowi Wojtyłom o 88 zł. 21 ct. rozpisana została egzekucyjna licytacja a) 2/6 części posiadłości lwh. 154, b) całej posiadłości lwh. 1276, c) 2/12 części posiadłości lwh. 1279, d) 6 2/6 części posiadłości lwh. 1282, e) 12/144 części posiadłości lwh. 1283, f) 42/1296 części posiadłości lwh. 1300 ks. gr. gm. kat. Soli objętych mał. Józefa i Jana Wojtyłów po połowie własnych na dzień 19 grudnia 1895 i na dzień 22 stycznia 1896 każdym razem o 10 godz. rano.

Cena szacunkowa co do realności ad a) 39 zł. 56 ct., co do realności ad b) 70 zł., co do realności ad c) 60 zł., co do realności ad d) 1 zł., co do realności ad e) 57 zł. 41 ct., co do realności ad f) 93 zł. 9 ct.

Wadyum 10 procent ceny szacunkowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Józef Płowucha.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzyć w tut. registraturze.

Miłówka, 30 września 1895.

L. 12824 (7080 2-3)

Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Brody wird in der Exekutionsangelegenheit des Dr. Ignatz Bappaport als Rechtsnachfolgers der Chane Linder gegen Nathan Gologorer pto 240 fl. ö. W. S. N. G. bekanntgegeben, dass am 20 Dezember 1895 und am 20 Jänner 1896 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im B. Nr. 3 die exekutive öffentliche Feilbiethung der auf den Namen des Nathan Gologorer einverleibten in der Grundbucheinlage Nr. 403 der Catastralgemeinde Brody enthaltene Realität zu Gunsten des Dr. Ignatz Bappaport als Rechtsnachfolgers der Chane Linder stattfinden wird.

Als Ausrufungspreis wird der durch gerichtliche Abschätzung ermittelte Werth dieser Realität im Betrage von 1039 fl. 50 kr. bestimmt.

Am ersten Termine wird diese Realität nur um oder über diesem Ausrufungspreise, am zweiten Termine aber um jeden beliebigen selbst unter dem Ausrufungspreise angebotene Meistboth zugeschlagen.

Das Vadium wird auf 100 fl. ö. W. fest gestellt.

Das Schätzungsprotokoll, der Grundbuchsatzung und sämtliche Feilbiethungsbedingungen liegen in der Registratur zur Einsicht.

Für Hypothekargläubiger, die über die zuverlässigste Realität nach 20 Juni 1894 als dem Tage der Ausfolgung des Grundbuchsatzunges ein Hypothekrecht erworben, oder denn aus anderen Gründen die gerichtliche Anordnungen nicht zugestelt werden könnten wird ein Curator in Person des Dr. Samuel Wagner Advokaten in Brody bestellt.

Brody, den 16 September 1895.

L. 19297 (7019 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 100 zł. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszcz. w Kałuszu w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości whl. 1032 gm. Nowica objętej, dłużnika Michała Petrów Dmytrów własnej na dniu 20 grudnia 1895 i 17 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum 55 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzyć w registraturze sądu.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ad. dr. B. Wittlin w Kałuszu.

Kałusz, dnia 21 września 1895.

Zl. 1865 (7433 2-2)

AVISO!
Es wird auf die in der Nummer 252 dieses Blattes am 1 November 1895 verlaublichte Kundmachung des k. und k. Reichs-Kriegs-Ministeriums Abth. 13 Nr. 1865 vom

18 October 1895, betreffend die Beschaffung von Bekleidungs- und Ausrüstungssorten aus Leder aufmerksam gemacht.

Lemberg, im November 1895.

Von der k. und k. Intendant des 11 Corps.

L. 612 (7768)

W celu zabezpieczenia dostawy materiałów podpisaniem c. k. Zarządowi salinarnemu w roku 1896 odbędzie się publiczna licytacja za pomocą pisemnych ofert dnia 26 listopada 1895 o godz. 11 przed południem w kancelaryi tegoż zarządu.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzyć można w kancelaryi podpisanego c. k. Zarządu salinarnego w godz. urzędowych.

C. k. Zarząd salinarny

Stebnik, dnia 5 listopada 1895.

L. 20841 (7748 1-3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności tarnowskiej kasy oszczędności ze skryptu dłużnego z daty Dąbrowa 23 stycznia 1892 lk. 13759 w sumie 568 zł. 86 ct. wa. z należycie dłużnikami dozwolona została sprzedaż egzekucyjna dóbr Morzychna II w gminie Bagienica położonych, objętych wyk. hip. l. 422 ks. dóbr tab. do Stanisławy Gokiertówny należących

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach 6 grudnia 1895 i 8 stycznia 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa 2999 zł. 25 ct. aw. poniżej której w terminie pierwszym dobra sprzedane nie będą.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacji złożony się mający wynosi 10 pr. które w dniach 3 do 1/4 części ceny kupna podnieść należy.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzyć można w registraturze c. k. Sądu obwodowego.

Dla hipotecznych wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych, następnie tych wierzycieli, którzyby po dniu 24 września 1895 do hipoteki dóbr Morzychna II weszli, lub którzyby uchwała niniejsza lub jakąkolwiek późniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została należycie doręczoną ustanawiamy kuratora w osobie adw. dr. Jana Steca z substytucją adw. dr. Mieczysława Gałęckiego. Tarnów, 24 października 1895.

L. 5940 (7760 1-3)

W celu zaspokojenia pretensji Matery Szapiry w kwocie 14 zł. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tut. dnia 28 listopada i 30 grudnia 1895 zawsze o godz. 10 rano przymusowy publiczny przetarg a) realności w Podhorcach położonej objętej wyk. hip. l. 761, b) połowy realności objętej whl. 145 i c) 1/8 części realności objętej wyk. hip. l. 144 gm. kat. Podhorce Wasyla Górnicka własnych.

Poręczenie wynosi 10 pr. ceny wywołania to jest kwotę 22 zł. 50 ct.

Bliższe warunki, akt ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzyć można w tutejszym archiwum

C. k. Sąd powiatowy

Olesko, 20 września 1895.

L. 12707 (7754 1-3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Reizli Widowskiej do Anny Datonowej i spół. w kwocie 23 zł. 88 ct. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 5 grudnia 1895 i 9 stycznia 1896 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacja 1/2 realności pod lwh. 52 w Pogorzycach położonej, dłużników własnej.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze sądu tut. Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kremer.

Chrzanów, dnia 8 października 1895.

L. 12975 (7753 1-3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zal. w Chrzanowie do Franciszka Szafrana w kwocie 180 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 6 grudnia 1895 i 16 stycznia 1896 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacja realności pod lwh. 324 w Libiążu małym położonej, Franciszka Szafrana własnej.

Cena wywołania 289 zł.

Wadyum 29 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze sądu tut.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Antoni Gaszyński w Chrzanowie z substytucją adw. dr. Józefa Kremera.

Chrzanów, dnia 14 października 1895.

L. 14631 (7780 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Mojższyna Wildera dozwolona została w celu ściągnięcia kwoty 375 zł. wa. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika

Schmila Gerschona Meilena w Kołomyi pod n. 269 położonej, wyk. hip. l. 413/I objętej w dwóch na dzień 13 listopada i 19 grudnia 1895 każdym razem na godz. 10 przed południem wyznaczonych terminach ze pomianona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwocie 1361 zł. 96 ct. wa., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś poniżej takowej zostanie sprzedana, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie kwotę 136 zł. 19 ct. wa., do rąk komisy licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność późnej prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Wieselberga został ustanowionym, wreszcie że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tusąd. registraturze mogą być przejrzone.

Kołomyja, dnia 3 października 1895.

Konkursa.

L. 110 (7733 2-3)

C. k. Sąd powiatowy poszukuje od dnia 15 listopada 1895 dyktarystę z piętrem, szybkim i czytelnym piętrem.

Wynagrodzenie miesięczne od 25-30 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadow, 3 listopada 1895.

L. 2770 (7739 1-3)

W wykonaniu ustawy z dnia 2 lutego 1891 Dz. u. kr. Nr. 17 tudzież rozporządzenia wykonawczego do teje ustawy z dnia 31 grudnia 1891 Dz. u. kr. Nr. 82 rozpisuje Wydział powiatowy w Gródku konkurs na trzy posady akuszerki okręgowych w tutejszym powiecie a mianowicie:

1. z siedzibą w Janowie i przydzieleniem gmin i obszarów dworskich Janów, Lelechówka, Zalesie i Stawki.

2. z siedzibą w Lubieniu wielkim i przydzieleniem gmin i obszarów dworskich Lubień wielki, Lubień mały, Kosowice i Porzecze lubienieckie.

3. z siedzibą w Wołczuchach i przydzieleniem gmin i obszarów dworskich Wołczuchy, Bratkowice, Doliniany, Putiaty i Dobrzany.

Dla każdej z akuszerki okręgowych wyznacza się płaca roczna w kwocie 50 zł. w. a. i wynagrodzenie 1 zł. w. a. za każdą rzeczywistą udzieloną pomoc ubogiej rodzącej.

Kandydatki chcący uzyskać którąkolwiek z powyższych posad winne wykazać się iż posiadają następujące warunki:

1. egzamin z odbytego kursu w szkole położnych.

2. nieskazitelny charakter.

3. znajomość fizyki krajowych.

4. dostateczną fizyczną zdatność.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść do Wydziału powiatowego w Gródku najdalej do 30 listopada 1895.

Objęcie posady winno nastąpić z dniem 1 stycznia 1896.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Gródek, dnia 23 października 1895.

L. 23366 (7763 1-3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę dyrektora żeńskiego Seminaryum nauczycielskiego w Krakowie w VII. klasie rangi.

Z posadą tą połączona jest płaca w kwocie rocznej 1000 zł., prawo do pobierania przepisanych ustawą dodatków pięcioletnich po 200 zł., dodatek za kierownictwo rocznych 300 zł., prawo do pomieszkania w naturze, ewentualnie do odpowiedniego relutum na pomieszkanie, wreszcie połowa przywiązanej do miejscowości dodatku aktywalnego VII. klasy rangi

O posadę powyższą ubiegać się mogą profesorowie szkół średnich i seminaryum nauczycielskich tudzież inspektorowie szkół ni okręgowi, mający kwalifikację nauczycielską do szkół średnich.

Podania zaopatrzone w odpowiednie dokumenta służbowe, wnieść należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najdalej do dnia 15 listopada 1895.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12 października 1895.

L. 758 (7766 1-3)

Przy c. k. państwowej Szkole przemysłowej we Lwowie jest do obsadzenia jedna posada rzeczywistego nauczyciela dla nauk

budowniczo technicznych (architekta) od 1 stycznia 1896.

Do powyższej posady przywiązana jest roczna płaca 1200, zł. dodatek aktywalny IX. kl. rangi 300 zł. i 5 dodatków pięcioletnich po 200 zł.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni podania ostemplowane należycie i wystosowane do wys. c. k. Ministerstwa Wyznań i oświecenia wnieść na ręce zakładu najpóźniej do dnia 1 grudnia b. r. z dołączeniem metryki urodzenia, curriculum vitae, świadectwo z ukończonych studiów, egzaminów i praktyki.

Lwów, dnia 6 listopada 1895.

Dyrekcya c. k. państwowej Szkoły przemysłowej.

Kuratele.

L. 2448 (7718 3-3)

Jana Daszkiewicza uznano umysłowo chorem a kuratorem tegoż mianowano p. Józefa Daszkiewicza.

Lwów, 1 lutego 1895.

L. 7715 (7750 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Brzeżanach ogłasza, że Maksym Kopanyca z Kuropatnik marnotrawca uznany został i że mu kuratora w osobie Tomka Kopanyca z Kuropatnik nadano.

Brzeżany, 30 czerwca 1895.

Upadłości.

L. 59406 (7765)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w miejsce dotychczasowego komisarza konkursowego ustanowiono c. k. sekretarza p. Ciesimskiego komisarzem konkursowym sprawy konkursowej Samuela Fischer (młodszego).

Lwów, dnia 26 października 1895.

Wyroki prasowe.

L. 23618 (7740)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratorji Państwa orzekł, iż treść artykułów z napisem: „Zwycięstwo ludu“ (str. 201, 203) i Listy od przyjaciół Nowej Pszczółki z powiatu Rzeszowskiego“ (str. 208) wstępnie pierwszym zacytowanym się od słów „Niech będzie pochwalony“ a kończącym się słowami „nie osiągniemy swego celu“ zamieszczonych w Nr. 13 czasopisma „Nowa Pszczółka“ z daty Wiedeń, czwartą niedziela Września 1895 stanowi przedmiotową istotę występku z §§ 491, 493 uk i z art V ust. z 17 grudnia 1863 Nr. 8/863 dz. pp., zaś treść wiersza z napisem „Z wrażeń wyborczych“ (str. 203) przedmiotową istotę występku z § 303 uk. i dalsze rozszerzenie inkryminowanych artykułów a względnie ustępu zostaje wzbronione.

Kraków, dnia 5 listopada 1895.

L. 12649 (7744)

W Imieniu Jęgo Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd obwodowy w Przemyslu jako Trybunał dla spraw prasowych orzekł na mocy § 489 i 493 pk. że treść artykułu pod napisem „Socjalna demokracja a Polska“ umieszczonego na pierwszej stronie wychodzącego w Przemyslu czasopisma „Kuryer Przemyski“ z dnia 31 października 1895 Nr. 95 zawiera usiłowanie wzniecić pogardę i nienawiść przeciw jednolitemu związkowi Cesarstwa Austriackiego, że więc treść tego artykułu stanowi zbrodnie zakłócenia publicznej spokojności w § 65 lit. a. ust. k. przewidzianej, że zatem usprawiedliwioną jest konfiskata tego artykułu przez c. k. Prokuratorję Państwa zarządzone.

Wskutek tego wzbronionem jest dalsze jego rozpowszechnianie a zabrane nakład ma być zniszczone.

Przemysł, 3 listopada 1895.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 17941 (7599 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyslu uwiadamia z miejsca pobytu nieznanego Chaima Ellnera, że na prośbę Róży Dawid wydano przeciw niemu tutejszą uchwałę z dnia 26 października 1895 l. 17941 nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. z pn.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie adwokata dr. Peipera z zastępstwem adwokata dr. Reisnera i poleca pozwanemu, ażeby co do swj. obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi wezas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Przemysł, 26 października 1895.

L. 17956 (7566 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu w skutek prośby Ferdynanda Lityńskiego emerytowanego c. k. adjuńka powiatowego w Trembowli, wzywa wszystkich tych, którzyby zaginioną prosięcą księżeczkę wkladkową powiatowej kasy oszczędności w Trembowli Nr 760 na 700 zł. wa. na imię Joanny Lityńskiej opiewającą w rękach mieć mogli, ażeby takową w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu tutejszego sądowni tem pewniej przedłożyli, ile że w przeciwnym razie księżeczka ta za nieważną będzie uważana a wystawiciel nie będzie za nią odpowiadać.

Tarnopol, 19 października 1895.

L. 17872 (7553 3-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu uwiadamia z miejsca pobytu nieznanej Natana Birnsuma, że Dawid Kan del przeciw niemu o nakaz zabezpieczenia sumy wekslowej prośbę wniósł, któremu żądaniu uchwałą z dnia 24 października 1895 l. 17872 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie adw. dra Peipera i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 24 października 1895.

L. 6884 (7558 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Skalacie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Beilę Kanarek, że w sprawie tabularnej Józefa Krzyżanowskiego i Jakóba Dębickiego o intabulację prawa własności do parceli budowlanej 25 i parceli grunt. 294 i 1074 w Hałuszczyńcach położonych wyk. hip. 144 teje księgi gruntowej objętych, celem doręczenia tus. uchwały z dnia 1 września 1894 l. 8761 ustanowiony został dla niej kuratorem ad actum Abraham Bernhaut ze Skalatu.

Wzywa się przeto z miejsca pobytu niewiadomą Beilę Kanarek, ażeby o miejscu zamieszkania swego tutejszemu sądowi doniosła, lub udzieliła ustanowionemu kuratorowi informacji, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Skalata, d. 23 sierpnia 1895.

L. 9775 (7530 3-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie ogłasza niniejszem, iż gdy Stowarzyszenie spożywczo handlowe w Tarnobrzegu na posiedzeniu walnego zgromadzenia z dnia 8 lutego 1890 rozwiązało się i zlikwidowało, zarządzono z dniem dzisiejszym wykreślenie firmy tej z rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, wzywając jednocześnie wierzycieli, by swe możliwe pretensje do zarządu powyższego Stowarzyszenia zgłosili.

Rzeszów, d. 26 września 1895.

L. 17889 (7603 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z miejsca pobytu nieznanego Chaima Ellnera, że na prośbę Mosesa Korna wydano przeciw niemu tusadową uchwałę z dnia 26 października 1895 l. 17889 nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. wa. z pn.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie adwokata dra Peipera z zastępstwem adw. dra Dawida i poleca pozwanemu, ażeby do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki z zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 26 października 1895.

L. 7021 (7613 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach ogłasza, że dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Heni z Weiserów Heller ustanowiono kuratora Michała Sahajdaka z Kotówki celem doręczenia tus. uchwały z 16 kwietnia 1892 l. 4220 w sprawie Katarzyny Sahajdak o intabulację prawa własności pg. 1417/2 w Kopyczyńcach.

Zawiadamiając ją o tem, wzywa się ją, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji udzieliła, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawiła.

C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńce, 25 lipca 1895.

L. 20882 (7604 3-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie ustanawia w sporze wekslowym powoda Tobiasza Fenichla o 60 zł. wa. zpn. dla niewiadomego z pobytu pozwanego Jakóba Cupy kuratorem adw. dra Salamona, substytutem tegoż adw. dra Glasera o czem nieobecnego zawiadamia tym edyktem.

Tarnów, d. 17 października 1895.

L. 1820 (7607 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach ustanowił w sprawie egzekucyjnej galic. c. k. Prokuratorji skarbu imieniem funduszu in-

demnizacyjnego przeciw Ferdynandowi Budziszewskiemu i innym o zapłcenie zaległości indemnizacyjnych z pn. dla nieznaney z życia i miejsca pobytu Frydoliny Budziszewskiej adwokata dra Brauna w Brodach kuratorem.

O tem zawiadamia się nieznaną z życia i miejsca pobytu panią Frydolinę Budziszewską z wezwaniem, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji, udzieliła lub innego zastępcę sobie obrała, inaczej zle skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Brody, d. 10 czerwca 1895.

L. 14512 (7620 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Juliana Sponringa i tegoż nieznanych spadkobierców w sprawie sprostowa wezwej do tyczącej zaległości prawa własności do części realności lwh. 168 ks. gr. gm. Przemyśla kuratorem ad actum adw. p. dr. Beisnera w Przemyślu i wzywa kurandów, aby co do obrony praw swych z ustanowionym kuratorem się porozumieli.

C. k. Sąd obwodowy.
Przemyśl, 21 września 1895.

L. 6353 (7622 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie ustanowił celem doręczenia rezolucji z dnia 24 września 1895 l. 2421 w sprawie Jana Chwapiła o wydzielenie parc. grunt. 827, 828, 830 i 831 z ciału hipotecznego Hrycia i Tymka Maślaniów własności lwh. 62 gminy Bukowiec objętej dla niewiadomego z miejsca pobytu Tymka Maślaniaka z Bukowca kuratorem Tymka Haaty z Bukowca.

O czem się Tymka Maślaniaka celem strzeżenia praw swych zawiadamia.

Baligród, 25 sierpnia 1895.

L. 4615 (7681 2-3)

Zawiadamia się niewiadomą z życia i miejsca pobytu Helenę lo Klina 2o Firlit, że rezolucje hipoteczną z dnia 18 lutego 1895 l. 6637 dla niej przeznaczoną, doręczono kuratorowi dr. Franciszkowi Górze adw. w Niepołomicach.

C. k. Sąd powiatowy.
Niepołomice, 13 sierpnia 1895.

L. 39737 (7653 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa wskutek prośby c. k. Prokuratorji skarbu imieniem gr. kat. probostwa w Zbarażu posiadacza księżeczki wkladkowej galic. kasy oszczędności we Lwowie nr. 37731 Tarasówka, filia gr. kat. parafii w Zbarażu, której stan z dniem 7 lipca 16 zł. 1 ct. wynosił, ażeby księżeczkę tę w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ sądowi przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu takowa na żądanie ek prokuratorji skarbu we Lwowie za umorzoną uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów 20 lipca 1895.

L. 18343 (7652 2-3)

Kazimierza Huzarskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się niniejszem, że równocześnie wydana uchwała dozwolono na prośbę Wojciecha Szeremety w myśl § 39 u. hip. prenotacji wykreślenia prawa zastawu dla kwot 6 zł. 50 ct i 1 zł. 50 ct w stanie biernym ciała hipot. l. w. 314, 117, 482, 496, 497, 498, 499, 500, 501 i 502 księgi grunt. Zamarszynów na rzecz Kazimierza Huzarskiego łącznie zaprenotowanego i uchwałę dlań przeznaczoną doręczono ustanowionemu kuratorowi adwokatowi dr. Margaszowi, wzywa się przeto Kazimierza Huzarskiego, ażeby temu kuratorowi potrzebnych informacji do zastępowania praw swych udzielił lub też innego zastępcę sądowi wymienił, inaczej następstwa z zaniedbania tego wynikłe samemu sobie przypisze.

Z c. k. Sądu pow. miej. del. S. II.
Lwów, 10 września 1895.

L. 6978 (7623 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie ustanowił celem doręczenia rezolucji z dnia 23 marca 1892 l. 1883 w sprawie Matli Jahrmak o wpis prawa zastawu dla sumy 180 zł. z przyn. w stanie biernym 1/4 części realności l. w. h. 44 księgi gruntowej gminy Mehawa, Stefana Podgórskiego własnej, dla niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Podgórskiego z Mehawy kuratorem Iwana Hryszko z Mehawy.

O czem się Stefana Podgórskiego celem strzeżenia praw swych zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.
Baligród, 23 września 1895.

L. 9449 (7630 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jurka Borysa i nieobitej masy spadkowej śp. Wasyla Borysa z Ostryni kuratorem ad actum p. Jana Czechowicza kandydata notaryalnego w Tłumaczu i doręcza

mu tusadową uchwałę tabularną z dnia 9 lipca 1895 l. 9449 pozwalającą intabulację prawa własności ciała hipotecznego l. 509 gminy Pałahicze do Wasyla i Jurka Borysów należącego, na rzecz Nykoły Buczackiego.

C. k. Sąd powiatowy.
Tłumacz, 9 lipca 1895.

L. 29462 (7639 2-3)

Zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu Jana Paska i Katarzynę z Paszków Kropniewską, że przeznaczone dla nich egzemplarze tutejszosałowej rezolucji z dnia 27 maja 1895 l. 14889, którą zezwolono na intabulację na karcie C. reszty ciała l. w. h. 293 Wola rzędzińska prawa zastawu dla pożyczki 100 zł. na rzecz Jana Lazarowicza, doręczone zostają ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi dr. Psarskiemu w Tarnowie.

C. k. Sąd pow. m. del.
Tarnów, 14 października 1895.

L. 10934 (7644 2-3)

Nieznanych z życia i miejsca pobytu Fryderyka i Annę Mühlerów zawiadamia się, że w sprawie egzekucyjnej Judy Herseha Weissa przeciw nim pto 100 zł. z przyn. adwokat dr. Dobrowolski z Doliny rezolucją z daty dzisiejszej ich kuratorem ustanowiony został i jemu ich imieniem rezolucję z dnia 10 stycznia 1895 l. 18643 równocześnie się doręcza.

Wzywa się więc Fryderyka i Annę Mühlerów, by ustanowionemu kuratorowi informacji udzielił lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż inaczej skutki swego zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.
Dolina, 21 lipca 1895.

L. 8166 (7640 2-3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Samborze wzywa posiadacza, w którego ręku znajdowałyby się następujące przez Mordka vel Motia Halperna zagubione dokumenta, a to:

1. kwit c. k. urzędu podatkowego w Samborze jako depozytu politycznego z dnia 10 czerwca 1886 na złożoną tamże wskutek polecenia ek starostwa powiatowego w Samborze z dnia 8 czerwca 1886 l. 8791 jako kaucję na zabezpieczenie robót konserwacyjnych pod art. 77 kwotę 100 zł. na obli-gacyi Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie ser. 1846 nr. 99 na 100 zł. opiewającej; dalej

2. kwit ek urzędu podatkowego głównego w Samborze, jako depozytu politycznego z dnia 10 czerwca 1886 na złożoną tamże wskutek polecenia c. k. starostwa powiatowego w Samborze dnia 8 czerwca 1886 l. 8791 pod art. 78 tytułem kaucji wyż wspomnianej, kwotę 5 zł. w gotówce; wrzecie

3. kwit c. k. urzędu podatkowego głównego w Samborze jako depozytu politycznego z dnia 30 maja 1894 nadesłaną tamże pod art. 96/94 wskutek polecenia wys. c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 15 kwietnia 1894 l. 23644 tytułem kaucji kwotę 126 zł. w księżeczce kasy oszczędności miasta Sambora nr. 21824 na sumę 126 zł. opiewającej, ażeby takowe w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia trzeciego umieszczenia edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ c. k. sądowi powiatowemu miejsko delegowanemu w Samborze tem pewniej przedłożył, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu kwity powyższe na żądanie Mordka vel Motia Halperna za umorzone uznane będą.

C. k. Sąd pow. m. del.
Sambor, 26 września 1895.

L. 2702 (7685 2-3)

W dniu 5 sierpnia 1893 zmarł w Czernichówku bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Piotr Wędzicha.

Gdy miejsce pobytu powołanych do spadku z ustawy synów jego Floryana i Franciszka Wędzichów tutejszemu sądowi nie jest wiadomem, przeto wzywa się tychże Floryana i Franciszka Wędzichów, aby się w przeciągu roku w tutejszym sądzie zgłosili i deklaracje do spadku po Piotrze Wędziszce wnieśli, gdyż w przeciwnym razie pertraktacja spadkowa będzie przeprowadzona z dziedzicami, którzy się do spadku zgłoszą i z ustanowionym dla Floryana i Franciszka Wędzichów kuratorem Janem Wędzichą z Czernichówka.

C. k. Sąd powiatowy.
Liszki, 17 maja 1895.

L. 21354 (7673 2-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy w sprawie przekazania wypośredkowanego orzeczeniem c. k. Dyrekcji galic. funduszu propinacyjnego z 13 września 1889 l. 10101 na kwotę 1800 zł. w obligacjach propinacyjnych, gotówką w kwocie 1589 zł. 85 ct. w. a. wypłacić się mającego kapitału wynagrodzenia za zniszczone prawo propinacyjne wyszynku w dobrach Hołyni część Dom. 59 pag. 389 Reizli Steinhard i Józefa Steinhard

własnej, z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych tej części dóbr względnie tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, jak najmniej wszystkich wierzycieli, którzy przed 21 września 1889 jakiegokolwiek pretensje nabyli, aby takowe najdalej do 31 stycznia 1896 w tymże sądzie obwodowym zgłosili inaczej bowiem stosownie do §§ 13 i 21 ces. patentu z 8 listopada 1853 l. 237 Dz. u. p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i jako na przekazanie swych pretensji na kapitał wynagrodzenia według porządku tabularnego zezwalający uważani będą.

Nadto utrailiby prawo wniesienia opozycji i wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie przy przyszłej rozprawie między wierzycielami i stronami do skutku przyjść mogącej w myśl § 5 wspomnianego patentu, przyczem jednak ich prawa przekazania pretensji na kapitał wynagrodzenia lub zabezpieczenia na gruncie i ziemi według § 27 wyż powołanego ces. patentu, możliwą ugodą naruszone nie będą.

Zgłoszenie ma zawierać imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i numer domu zgłaszającego się, kwotę wierzytelności hip., którą się domaga i odsetki mające równe prawo pierwszeństwa z kapitałem nareszcie pod jaką pozycją wierzytelność w księgach hipotecznych jest wpisana.

W końcu obowiązani są wierzyciele po za obrębem tutejszego sądu zamieszkali podać sądowi tutaj zamieszkałego pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej bowiem takowe zgłaszającym się pocztą z tym samym skutkiem odesłane zostaną jak gdyby doręczenie do rąk własnych nastąpiło.

Stanisławów, 5 października 1895.

L. 16611 (7658 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Saula Kutschera w sporze wekslowym Małki Ellenberg przeciw temuż pto 300 zł. wa. z pn. kuratorem ad actum adw. p. dr. Reisnera z zastępstwem adw. p. dr. Schwarz w Przemyślu i wzywa kuranda aby dla obrony praw swych z ustanowionym kuratorem się porozumiał, lub sądowi innego pełnomocnika oznajmił, inaczej bowiem skutki zaniedbania sobie przypisze.

Przemyśl, 12 października 1895.

L. 3723 (7680 2-3)

Podpisany sąd zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Piotra i Antoniego Siwków, że rezolucje hipoteczne z dnia 1 kwietnia 1894 l. 1004 dla nich przeznaczone doręczone zostały do rąk kuratora dra Franciszka Góry adwokata w Niepołomicach.

Niepołomice, d. 31 czerwca 1895.

L. 1793 (7668 2-3)

Wojnicki c. k. Sąd powiatowy wzywa nieznanych z miejsca pobytu Katarzynę z Rydzów Cyganową i Jana Rydza jako domniemanych ustawowych dziedziców śp. Jakóba Rydza zmarłego w Złoty 31 marca 1892 z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, aby w przeciągu roku licząc od dnia wezwania zgłosili swe prawa do spadku, inaczej rozprawa spadkowa z ich kuratorem Jędrzejem Kielbasą i ze zgłaszającymi się spadkobiercami będzie przeprowadzoną.

Wojnicz, 18 kwietnia 1895.

L. 21178 (7659 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Reizli Kanarvogel celem wytoczenia w jej imieniu wspólnie z Reizlą i Izraelem Kellerami przeciw Nikodemowi Stojowskiemu sporu o własność parc. bud. 621 i gr. 3210, 3759, 3761 do 3767 i 4585 gm. Radgoszcz, tudzież do wskazywania, przyjmowania i odkazywania przysięg kuratora w osobie dr. Franciszka Winkowskiego i zawiadamia o tem nieobecną tym edyktem.

Tarnów, d. 24 października 1895.

L. 9169 (7665 2-3)

W sprawie egzekucyjnej powiatowej kasy oszczędności w Krakowie przeciw Maryannie lo Radeckiej 2o Mirochowej o zapłcenie kwoty 6000 zł. wa. z pn. mianuje się dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryanny lo Radeckiej z Mirochowej właścicielki realności pod lk. 437 w Podgórzku kuratorem adw. dr. Aronsohna z Podgórzku doręcza mu zwróconą dla niej rezolucję hipa z dnia 27 stycznia 1895 l. 144 i o tem się ją zawiadamia

C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, d. 21 września 1895.

L. 15149 (7528 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyjach w sprawie wekslowej Seliga Engelsteina przeciw Pawłowi Ławrow pto 48 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego adw. dr. Jurezenkę z substytucją adw. dra Herdliczki i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego.

Kołomyja, 7 września 1895.

L. 14387

(7425 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wzywa po myśli dekr. nadw. z 1 maja 1837 Nr. 199 z. u. s. niewiadomych właścicieli poniżej wymienionych w tusąd. depozycie lat przeszło 30 leżących dokumentów, aby je w przeciągu 6 miesięcy podnieśli, w przeciwnym bowiem razie do tus. registry przeniezione zostaną:

L. ost. polecenia sądowego	Rodzaj i data dokumentu	Zawarta (zeznania między stronami) przez strony	k w o t a	Przechowana na rzecz
1958/61	weksel bez daty	akceptowany przez Leizora Blau	400 zł. m. k.	A. Mantel i Hersch Klugmann względnie Schweinburg i Fechner contra Naftali Herz
1958/61	weksel z 16 grudnia 1857	akceptowany przez Leizora Blau	50 zł. 37 kr. mk.	A. Mantel i Hersch Klugmann względnie Schweinburg i Fechner contra Naftali Herz
685/55	skrypt dłużny z 14 kwietnia 1853	zeznany przez Zuzannę Wonezarowską	1600 zł. mk.	masy pupilarnej Tekli Jana, Katarzyny, Stanisława, Piotra, Wincentego i Małgorzaty Czarneckich
brakuje	skrypt dłużny z 27 maja 1815	zeznany przez Jędrzeja i Antoninę Sidorowiczów	200 zł. w. w.	Stefana Fedaczyńskiego, Maryanny Bobkovej, Anny Kosteckiej i spadkobierców Konstantego i Katarzyny Fedaczyńskich
brakuje	skrypt dłużny z 15 marca 1850	zeznany przez Franciszka Sieghard	210 zł. mk.	na rzecz masy Małgorzaty Koszelnik względnie Ignacego Koszelnik
10312/56	skrypt dłużny z 26 grudnia 1824	zeznany przez Kwiryna Żelechowskiego	2400 zł. p.	masy spadkowej Pawła Żelechowskiego
brakuje	skrypt dłużny z 20 maja 1848	zeznany przez Esję Rosenblatta	226 zł. 57 1/2 kr. m. k.	masy Maryem Scherz a raczej nieletnich Chajj Sary Scherz, Mojżesza Benjamina Scherz, Pessli Scherz i Lai Scherz
brakuje	skrypt dłużny z 29 stycznia 1852	zeznany przez Magdalenę 10. Sikorską z o. Chmura	84 zł. m. k.	nieletnich Anny i Ludwika Sikorskich.
brakuje	weksel z 30 grudnia 1840	akceptowany przez Goidę Oberdan	184 zł. 16 kr. m. k.	masy Józefa Halperu
1653/68	umowa z 21 lipca 1853	zawarta między Emilem Dwożakiem a Sebastianem Glizelli	o 1500 zł. m. k. z pn.	masy pupilarnej Emila Dworzak
1175/60	skrypt dłużny z 25 lutego 1801	zeznany przez Stanisława Hr. Mniska	48150 zł. p.	masy Stanisława Urbańskiego
1175/60	weksel z 16 grudnia 1807	akceptowany przez Leona Miseruvel i Naftalego Allerhanda	3650 zł. p.	masy Stanisława Urbańskiego
1175/60	oświadczenie z 16 sierpnia 1810	Tekli Wilczkowskiej	16000 zł. p.	masy Stanisława Urbańskiego
1175/60	skrypt dłużny z 2 marca 1801	zeznany przez Leona Horodyńskiego	36380 zł. p.	masy Stanisława Urbańskiego
1175/60	skrypt dłużny z 23 czerwca 1814	zeznany przez Grzegorza hr. Bukowskiego	8635 zł. p. 18 groszy	masy Stanisława Urbańskiego
1175/60	kwit z 29 marca 1824	Grzegorza Kotulińskiego	472 zł. 14 1/2 kr. m. k.	masy Stanisława Urbańskiego
z r. 1853 bez liczb	Interimschein z 23 czerwca 1834 nr. 58317	der österreichischen allgemeinen Versorgungsanstalt in Wien	10 zł. m. k.	masy spadkowej po Ludwiku Rudzińskim
—	skrypt dłużny z 5 kwietnia 1850	zeznany przez Karolinę Pinkas	60 zł. m. k.	masy Józefa Kęzminowicza
—	skrypt dłużny z 3 marca 1853	zeznany przez Michała i Eudokę Puszyńskich	50 zł. m. k.	masy Józefa Kęzminowicza
7663/64	zapis dłużny z 10 grudnia 1847	Marynowskich	1030 zł. m. k.	masy pupilarnej Ludwika Snirskiego
7663/64	zapis dłużny z 18 marca 1850	zeznany przez Maryę z Ostaszewskich Grotowską	4000 zł. m. k.	masy pupilarnej Ludwika Snirskiego
7663/64	kwit z 19 maja 1852	zeznany przez Maryę z Ostaszewskich Grotowską	4000 zł. m. k.	masy pupilarnej Ludwika Snirskiego
95/56	kwit z 1 czerwca 1847	zeznany przez Rozalię Truszkowską	2660 zł. m. k.	masy Ludwika Krajewskiego
95/56	kwit z 1 sierpnia 1852	zeznany przez Katarzynę Białobrzeską	2000 zł. m. k.	masy Ludwika Krajewskiego
95/56	kwit z 16 listopada 1853	zeznany przez Katarzynę Białobrzeską	100 zł. m. k.	masy Ludwika Krajewskiego
95/56	kwit z 1 kwietnia 1850	zeznany przez Katarzynę Białobrzeską	300 zł. m. k.	masy Ludwika Krajewskiego
95/56	kwit z 25 czerwca 1853	gal. kasę oszczędności	61 zł. m. k.	masy Ludwika Krajewskiego
95/56	kwit z 1 lipca 1853	przez Jana Engla	88 zł. 41 kr.	masy Ludwika Krajewskiego
—	skrypt dłużny z terminem spłaty 1 lutego 1826	przez Judę Rauch	40 duk. holend.	masy pupilarnej Abrahama i Feigi Wind
574/51	skrypt dłużny z 10 grudnia 1856	Macieja i Annę Rozumkiewicz	154 zł. 15 kr. m. k.	masy pupilarnej Wacława Otto
2303/80	skrypt dłużny z terminem 13 lutego 1814	przez Józefa Teiss	6800 zł. schein	masy spadkowej Józefa Drohojowskiego
2303/80	skrypt dłużny z 26 maja 1812	?	720 dukatów	masy spadkowej Józefa Drohojowskiego
2303/80	skrypt dłużny z ?	przez Leibe Linden	?	masy spadkowej Józefa Drohojowskiego
2303/80	skrypt dłużny z 20 maja 1818	?	2100 zł. w. w.	masy spadkowej Józefa Drohojowskiego
2303/80	skrypt dłużny z ? 1821	?	400 dukatów	masy spadkowej Józefa Drohojowskiego

L. ost. polecenia sądowego	Rodzaj i data dokumentu	Zawarta (zeznania między stronami) przez strony	k w o t a	Przechowana na rzecz
95/56	kwit z 1 czerwca 1847	uznany przez Teresę Suchodolską	2660 zł. m. k.	masy Ludwika Krajewskiego
2303/80	skrypt dłużny z ? 1818	?	2000 zł. w. w.	masy spadkowej Józefa Drohojowskiego
2303/80	skrypt dłużny z ?	?	400 zł.	masy spadkowej Józefa Drohojowskiego
2303/80	skrypt dłużny z 20 maja 1824	?	1300 zł. w. w.	masy spadkowej Józefa Drohojowskiego
2303/80	skrypt dłużny z terminem spłaty r. 1824	przez Franciszkę Sie-dlicką	100 duk. holend.	masy spadkowej Józefa Drohojowskiego

Przemyśl, 28 września 1895.

L. 8118 (7712 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Smolenia, iż na skargę de praes. 11 października 1895 l. 8118 o własność 1/6 części posiadłości wyk. 83 ks. grunt. Łęki górne objętej, przez Jana Smolenia wniesionej termin do rozprawy ustnej na dzień 14 listopada 1895 wyznaczono, wzywa go, aby kuratorowi swemu w osobie dra Fiderkiewicza adw. z Pilzna ustanowionemu środ ków do obrony dostarczył, lub innego peł nomocnika sądowi wskazał w przeciwnym razie zle skutki zaniechania sam sobie przy pisze.

Pilzno, d. 12 października 1895

L. 60226 (7715 3-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że dnia 25 listopada 1894 l. 60226 wniosła Dyrekcja upadłego Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw spadkobiercom Franciszki Niegockiej prośbę o dozwolecie egzekucyjnej intabulacji prawa zastawu dla 1/4 części kwoty 10 zł. 40 ct. wa. z pn. w stanie biernym realności 1 253 wyk. hip. w Dukli Jana Niegockiego własnej.

Gdy miejsce pobytu tegoż Jana Niegockiego nie jest wiadomem, został dla niego adwokat dr. Seroń kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Kwiatkowski mianowanym. Wzywa się zatem Jana Niegockiego, aby do swej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej szkodliwe następstwa sam sobie przypisze.

Lwów, d. 15 grudnia 1894.

L. 12657 (7717 3-3)

C. k. Sąd powiatowy miej-delegowany S. I we Lwowie oznajmia nieobecnemu Ozyaszowi Platzker, że przeciw niemu przez Leopolda Lityńskiego pozew o zapłacenie kwoty 40 zł. 52 ct. wniesionym został.

Gdy miejsce pobytu Ozyasza Platzker nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem a actum dra Leona Ziona a tegoż zastępcą adwokata dr. Izydora Feilesa i powyższy pozew, wyznaczając termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 4 grudnia 1895 o godz. 9 przed południem w sali Nr. I mianowanemu kuratorowi się doręcza. Wzywa się zatem Ozyasza Platzkera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej zanie dbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisze będzie musiał.

Lwów, d. 8 kwietnia 1895.

L. 58725 (7716 3-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i zamieszkania Pinkasa Agid recte Gut, że z powodu wniesionego przez Hindę Altman ur. Rosenbach przeciw Sarze Racheli Gut recte Schwarz zam Agid i Pinkasowi Agid recte Gut pozwu de praes. 29 maja 1895 l. 30155 o zapłacenie kwoty 645 zł. z pn. ustanowiono dla tego ostatniego kuratora w osobie adw. dra Bodeka z substytucją adw. dra Weinberga i doręczono ustanowionemu kuratorowi dekretację rzeczono pozwu celem wniesienia obrony w przeciągu dni 30.

Wzywa się przeto niewiadomego z miejsca pobytu i zamieszkania Pinkasa Agida recte Gut, aby ustanowionemu kuratorowi środków do obrony jego praw służących dostarczył, lub innego pełnomocnika ustanowił i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej skutki tegoż zaniechania sam sobie przypisze.

Lwów, d. 19 października 1895.

L. 19522 (7707 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców Mikołaja Bachmana, Macieja Krzepickiego, Karola Lwowskiego, Sawki Pituleja, Łukasza Prokopiec, Jędrzeja Kocana, Konrada Löwenberga, Michała Halkiewicza, że Leibisch Hersch Fruchtermann wniosł przeciw nim pozew z dnia 17 września 1895 l. 19522 o uznanie pretensji w kwocie 200 zł. 40 ct. w. a. z pn. za zgłaszaniem na który termin do rozprawy na 25 listo-

pada 1895 o 9 rano wyznaczono ustanawiając kuratorem dla tychże adw. dr. Mieczysława Staneckiego.

Wzywa się zatem tychże, aby przed terminem udzielił stosownych informacji, lub ustanowili sobie innego pełnomocnika, w przeciwnym bowiem razie szkodliwe skutki sami sobie przypiszą.

Kałusz, 26 października 1895.

L. 17732 (7559 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadomienia nieznanego z miejsca pobytu Natana Birnbauma, że na prośbę Henryka Wassera ustanowiono dla niego w sporze wekslowym pto 600 zł. kuratora w osobie adw. dra Leona Peipera i poleca pozwanemu, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, inaczej skutki zaniechania tego sam sobie przypisze będzie musiał.

Przemyśl, 24 października 1895.

L. 21614 (7565 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, iż w sprawie wekslowej Jędrzeja Ryniewicz przeciw Antoninie z Wydrów Wanatowiczowej i niewiadomego z miejsca pobytu Jakóbowi Wanatowiczowi pto 50 zł. wa. z pn. ustanawia dla nieznanego z pobytu Jakóba Wanatowicza kuratorem adw. dra Malawskiego z substytucją adw. dr. Steca.

Tarnów, 24 października 1895.

L. 12517 (7595 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Racheli Herman przeciw Mojżeszowi Chaimowi Lax o 200 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego adwokata dr. Freudenberga kuratorem i doręczył temuż kuratorowi nakaz zapłaty z 22 czerwca 1895 l. 10647 dla pozwanego przeznaczony.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, 27 lipca 1895.

L. 17937 (7597 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadomienia z miejsca pobytu nieznanego Chaima Ellnera, że na prośbę Izydora Stasweina wydano przeciw niemu tusądową uchwałę z dnia 26 października 1895 l. 17937 nakaz zapłaty sumy wekslowej 360 zł. z pn.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie adwokata dr. Peipera z zastępstwem adwokata dr. Dawida i poleca pozwanemu, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniechania sam sobie przypisze będzie musiał.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Przemyśl, 26 października 1895.

L. 17939 (7598 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadomienia z miejsca pobytu nieznanego Chaima Ellnera, że na prośbę Area Dawida wydano przeciw niemu tusądową uchwałę z dnia 26 października 1895 l. 17939 nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. z pn.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie adwokata dr. Peipera z zastępstwem adwokata dr. Reinsnera i poleca pozwanemu, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniechania sam sobie przypisze będzie musiał.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Przemyśl, 26 października 1895.

L. 8997 (7596 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadomienia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Maryę Razmus, dla której intabulowanym jest w wykazie hipotecznym l. 1785 prawo zastawu dla 100 zł., że uchwałę z 15 czerwca 1895 l. 8997 dozwolono wydzielenia z tej realności części parceli i tę uchwałę dla niej doręczono kuratorowi adwokatowi dr. Peiperowi

Z c. k. Sądu obwodowego.

Przemyśl, 15 czerwca 1895.

Zl. 108759 (7738 1-3)

Kundmachung
des k. k. Finanzministeriums in Betreff der Ausfolgung neuer Couponsbogen zu den 5 perc. Goldprioritätsobligationen der Erzherzog-Albrechtbahn zu 200 fl. ö. W. in klingender Münze.

Mit Rücksicht auf die am 1 November 1895 eintretende Fälligkeit des letzten der zu den 5 perc. Goldprioritätsobligationen der Erzherzog-Albrechtbahn zu 200 fl. ö. W. hinausgegebenen Coupons werden hiemit für die Herausgabe neuer Couponsbogen folgende Bestimmungen getroffen:

1. Die Ausgabe der neuen Couponsbogen, welche 38 Halbjahrescoupons à 5 fl. ö. W. in klingender Münze mit den Fälligkeitsterminen 1 Mai 1896 bis 1 November 1914 und einen Talon enthalten, wird mit 2 November 1895*) beginnen.

2. Die neuen Couponsbogen können erhoben werden:

a) bei der k. k. Staatsschuldencassa in Wien,
b) bei dem Bankhause v. Erlanger & Söhne in Frankfurt a. M.

3. Bei der Staatsschuldencassa haben die Parteien, wenn sie mehr als Einen Talon beibringen, die Talons mittels Consignationen einzureichen.

Ueber mehrere Consignationen ist ein Summarium mit Angabe der Anzahl der Packete und der Stückzahl der Talons beizubringen.

Einzelne Talons sind ohne Consignation einzureichen, doch ist auf der Rückseite solcher Talons der Name und Wohnort des Einreichers anzusetzen.

Einzelne überreichte Talons werden sogleich liquidirt, und die dafür gebührenden Couponsbogen noch am Einreichungstage den Parteien ausgefolgt.

Für die mittels Consignationen eingereichten Talons wird ein Rückchein ausgegeben, u. hiebei der Partei der Zeitpunkt mitgeteilt, zu welchem die Couponsbogen gegen Abgabe des Rückcheines behoben werden können.

Parteien, welche ausserhalb Wien in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern ihren Wohnsitz haben, ist gestattet, die Einreichung von Talons bei der k. k. Staatsschuldencassa durch Vermittlung des nächst gelegenen k. k. Steueramtes und ausserhalb Niederösterreichs auch durch Vermittlung der betreffenden k. k. Landes-cassen (Landeschauptcassen, Finanz-Landes-cassen, Landesämter) derart zu bewirken, dass die Talons in derselben Weise, wie es für die Einreichung bei der k. k. Staatsschuldencassa vorgeschrieben ist, dem k. k. Steueramte, bezhw. der k. k. Landescassa zum Behufe der Einreichung an die Staatsschuldencassa gegen Empfangsbestätigung übergeben, und seinerzeit die von dieser Cassa an das Steueramt, bezhw. die Landescassa gelangenden Couponsbogen daselbst gegen Rückstellung der Empfangsbestätigung übernommen werden.

Der Zeitpunkt der Ausfolgung der Couponsbogen wird in dem letzteren Falle dem Einreicher Seitens des Steueramtes bezhw. der Landescassa bekannt gegeben werden.

4. Bei dem Bankhause v. Erlanger & Söhne in Frankfurt a. M. sind die Talons mittels in duplo ausgestellter Verzeichnisse einzureichen, welche die Nummern der Talons enthalten u. von der Partei unter Angabe ihres Wohnortes gefertigt sein müssen.

Die eingereichten Talons werden von dieser Vermittlungsstelle mit der Bestätigung der Anmeldung versehen und sodann der Partei unter Angabe des Zeitpunktes, zu welchem die Couponsbogen erhoben werden können, zurückgestellt. Zur angegebenen Zeit werden der Partei die neuen Couponsbogen gegen Beibringung und unter Einreichung der mit der Bestätigung der An-

meldung versehenen Talons von derselben Vermittlungsstelle ausgefolgt werden.

5. Die neuen Couponsbogen werden an die Parteien in allen Fällen unentgeltlich verabfolgt.

Wien, am 25 October 1895.

L. 7038 (7752 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku powiadama, że Chaim Stern, pełnomocnik Josia Langsma wniósł pod dniem 22 października 1895 l. 7038 pozew przeciw Maryi Krawczyk o 50 zł.

Dla niewiadomej z miejsca pobytu pozwaney ustanawia się kuratora w osobie Semka Kuncic w Tokarni. Do rozprawy wyznaczono termin na dzień 25 listopada 1895 o 9 rano.

Wzywa się pozwaną, aby przed wyznaczonym terminem ustanowiła sobie pełnomocnika, gdyż inaczej rozprawa z kuratorem odbędzie się.

Bukowsko, 22 października 1895.

L. 6546 (7757 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Kałwika z Lubatowy, że Majer Kudlik wniósł przeciw niemu pod dniem 12 czerwca 1895 do l. 5357 pozew o zapłatę sumy 43 zł. 30 ct. wa. wskuik którego to pozwu termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 4 grudnia 1895 na godzinę 9 rano wyznaczono i że do zastępowania go w tej sprawie ustanowiono na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem Józefa Zygmuntę z Lubatowy i temuż pozwu doręczono i zarazem wzywa Jana Kałwika, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił środków do obrony albo innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż inaczej zle skutki zaniebdania ponosić będzie.

Dukla, dnia 22 lipca 1895.

L. 5189 (7569 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy w sprawie spadkowej po Abrahamie Goldbergu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu ustawowych spadkobierców Abrahama Goldberga, aby w przeciągu jednego roku zgłosili się do spadku pozostałym po Abrahamie Goldbergu i prawa swoje do dziedziczenia w tym terminie dowiedli, w przeciwnym bowiem razie po bezskutecznych upływie tego terminu, spadek po Abrahamie Goldbergu inayta deklarowanym spadkobiercom przyznany zostanie, tudzież że celem wyśledzenia ich miejsca pobytu Benjamin Recht kurator m dla nich został ustanowionym.

Dębica, 20 wiz śnia 1895.

K. k. priv. allg. österr.

Boden - Credit - Anstalt.

Bei der am 5ten November 1895 stattgefundenen vierzigsten Verlosung der 3% Prämien-Schuldverschreibungen, Emission 1889 der k. k. priv. allgemeinen österr. Boden-Credit-Anstalt wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnziehung:
Serie 3349 Nr. 13 mit dem Treffer von fl. 50.000
" 6384 " 43 " " " " " 2.000
" 3817 " 48 " " " " " 1.000
" 5317 " 12 " " " " " 1.000
Serie 716 Nummer 33, Serie 6938 Nummer 36
Serie 4450 Nummer 06, Serie 6942 Nummer 40
Serie 5293 Nummer 06, Serie 7381 Nummer 26
Serie 5941 Nummer 19, Serie 7811 Nummer 25
Serie 6369 Nummer 16, Serie 7970 Nummer 50
mit dem Treffer von je fl. 200.

In der Tilgungziehung:
Serie 56 Nr. 1-50, Ser. 5598 Nr. 1-50,
Serie 3885 Nr. 1-50, Ser. 7271 Nr. 1-50.

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am 1ten August 1896 an der Cassa der k. k. pr. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt in Wien. **Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.** Die Coupons verlorster Prämien-Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalbetrage von fl. 100 österr. Währ. einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten Gewinnst - Schein, welcher auch weiter an den Gewinnziehungen theilnimmt.

Diejenigen Gewinnscheine, auf welche in sämtlichen Gewinnziehungen kein Treffer entfiel, werden sechs Monate nach dem Fälligkeitstermine der in der letzten Gewinnziehung verlostten Schuldverschreibungen mit je Zehn Gulden ö. W. eingelöst.

Die nächste Verlosung findet am 7ten Jänner 1896 statt. 1322

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende fällige Prämien-Schuldverschreibungen dieser Emission bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnziehungen:
Serie 16 Nummer 10, Serie 1891 Nummer 26,
Serie 2332 Nummer 06, Serie 3017 Nummer 02,
Serie 3023 Nummer 49, Serie 3108 Nummer 21,
Serie 3242 Nummer 16, Serie 4732 Nummer 15,
Serie 5320 Nummer 46, Serie 6075 Nummer 18,
Serie 7719 Nummer 08;

aus den Tilgungziehungen
sind von nachfolgenden Serien noch Prämien-Schuldverschreibungen ausständig:

Serie 104, 304, 312, 494, 1097, 1516, 1561, 1655, 1675, 1769, 1870, 1911, 1979, 1990, 2061, 2295, 3044, 3055, 3535, 3952, 4578, 4618, 4722, 4881, 5043, 5052, 5170, 5554, 5736, 6077, 6203, 6295, 6413, 6482, 6389, 7714, 7745, 7807, 7829, 7840.

Wien, den 5 November 1895

Die Direction.

Prośba do szanownych Pań zajmujących się gospodarstwem domowym ewentualnie kuchnią.

Niezapreczenie jest to wielką przyjemnością dla każdej z Pań zajmujących się kuchnią w porze zimowej, mieć w każdej chwili w swojej spiżarni świeżą jarzynę.

Oto zamierzam zieloną jarzynę, osobliwie zielony groch i zieloną szparagową fasolę, w hermetycznie zamkniętych blaszanych puszkach w wodzie gotowane z mojej nowo urządzonej fabryki jarzynowych konserwów w Lubiczy królewskiej dla domowej potrzeby dostarczać.

W tym celu ustanowię agentów we wszystkich większych miastach Galicyi i zaopatrzę ich w potrzebne cenniki jakoteż sposób używania i przyrządzenia a nareszcie dostarczą oni próbki towaru, ażeby od domu do domu takowe roznosili i zamówienia przyjmowali.

Ceny tych artykułów są tak niskie, że wcale nie reflektują na mogące ztąd wypłynąć zyski, lecz dążeniem mojem jest to, ażeby w pierwszych latach znalazły artykuły te popyt.

Upraszam Szanowne Panie gospodynie moich agentów przychylnie przyjmować i bez najmniejszego do tego powodu nie wskazywać im drzwi

Muszą tu Szanownych Pań i na to zwrócić uwagę, że w całej Austrii bardzo mało podobnych do mojej fabryki konserwów jarzynowych istnieje.

Zamawiając i zaopatrując swoją spiżarnię w takie, okaza się Szanowne Panie i po części patryotycznymi, gdy w ten sposób popierać będą przemysł i wyrób krajowy, konkurujący z zagranicznymi.

Z pewną tedy ufnością sumiennie polecam Szanownym Paniom wszystkie moje artykuły jarzynowe do nabywania a ręczę, że każda z Szanownych Pań nie zawiedzie się w swych oczekiwaniach i osiągnie pożądaną cel, do którego przez zamówienie i nabycie tak potrzebnych i zdrowych artykułów spożywczych zmierzała.

H. Kaempffe, Lubicza królewska, stacya pocztowa.

Aparata i wszelkie przybory fotograficzne

Hamel i Feigl

Lwów, ul. Sykstuska 6.

Domiesienia prywatne.

Sklad materyalów budowlanych
Leona Distlera

Lwów (Grand Hotel)

poleca po cenach najtańszych:

cement portlandzki, wapno hydrauliczne, posadzkę ste ngutową, piece kaflowe ogniotrwałe, drewny, rury i nasadki kominowe, papa dachowa i płyty izolacyjna, cegły i płyty ogniotrwałe, tupek, dachówki falcowane kłozety angielskie, syfony kanałowe, seiekowe i pi-suarowe i t. d.

1204

Jedynie nieszkodliwe są tutki wyrobu S. W. Niemojowskiego oznaczone medalami, które wszędzie nabyć można. 2

Majątki ziemskie na sprzedaż: 1) Cztery kilometry od Tłumacza, obszar 1150 morgów z lasem rębny wartości 40.000 zł. z bardzo dobrymi budynkami gospodarczymi i z komfortem urządzonym domem mieszkalnym i inwentarzem, ewentualnie z urządzeniem domowym. — 2) Dwa kilometry od Tłumacza obszar 446 morgów, z bardzo dobrymi budynkami gospodarczymi i domem mieszkalnym oraz inwentarzem, graniczący bezpośrednio z pierwszym, każdy z osobna lub łącznie. 3) Cztery kilometry od Przemyśla, obszar 262 morgów, z bardzo dobrymi budynkami i domem mieszkalnym. — Bliższa wiadomość w kancelaryi adv. dr. Leszka Majewskiego we Lwowie, ul. Kopernika 1. 18 i Zarząd dóbr Podhorce, poczta Stryj. 1236

Filia składu nafty

ulica Czarnieckiego

L. 1.

R. DITMAR

Sprzedaje najlepszą niezapalną, bez żadnych domieszek rozmaitych olejów, **Naftę**, od tylu lat znaną z dobroci i bezpieczeństwa Szan. P. T. Publiczności, po najumiarkowańszych cenach.

Dostawę do domu uskuteczniłam od pięciu zł. bez żadnego osobnego wynagrodzenia.

Na żądanie szanownej Publiczności zaprowadziłem sprzedaż asygnat na naftę w składzie lamp przy placu Maryackim l. 9, za okazaniem których wydają naftę składy moje:

ul. Sobieskiego 1, ul. Czarnieckiego 1.

R. Ditmar

Lwów.

1215

Towarzystwo Eskontowe i Handlowe w Sanoku.

zarejestr. Stowarzyszenie z ogr. odpowiedzialnością.

O G Ł O S Z E N I E.

Zawiadamiamy P. T. członków, że dnia 1 grudnia 1895 o 6. godzinie wieczór, odbędzie się ogólne zgromadzenie celem zmienienia §§. 1. 2. 21. 22. statutów.

Porządek dzienny:

Zmiana §§ 1. 2. 21. 22. statutu.

Dyrekcya towarzystwa eskontowego i handlowego w Sanoku.

Rossyjską herbatę karawanową

w oryginalnem opakowaniu **Sergiusza Wasilewicza Perłowa w Moskwie**, opakowaną pod nadzorem ces. ross. władzy cłowej po cenach moskiewskich, począwszy od zł. 1.80 aż do zł. 10.40 za funt rossyjski poleca

B. SZABŁOWSKI

we Lwowie, ul. Trybunańska l. 1.

Zamówienia przynajmniej na trzy funty wysyłamy franko.

Samowary prawdziwe tulskie z fabryki Woroneowa, tacki, miseczki mosiężne i drewniane oraz czajniki porcelanowe rossyjskie po najniższych cenach.

Francuskie filtry abestowo-węglowe „Maignen” w Paryżu uznane jako najlepsze przez najśłynniejszego powagi lekarskie Francyi, Anglii, Rossyi etc. — Poświadczenie Wgo prof. dr. Korezyńskiego.

Pełne zabezpieczenie się od tyfusu, cholery i wszystkich chorób zakaźnych przenoszących się przy udziale wody.

Proszek antiwapiowy i antibakteryjny „Maignen” polecany przez chemików dla sterylizowania wody do picia i oczyszczenia wody twardej z wapna.

Aparaty do filtrowania wina, spirytusu, octu, likierów i wódek domowych.

Wyłączny skład na Lwów najlepszych tutek cygaretowych „Polonia” R. Herliczki w Krakowie, z prawdziwej oryginalnej bibulki egipskiej „Verge Blanche”. — Przy odbiorze z prowincyi 5000 sztuk opakowanie i odesłanie gratis i franko.

Cenniki herbaty, samowarów, filtrów i proszku „Maignen” oraz tutek „Polonia” gratis i franko.

B. SZABŁOWSKI skład herbaty rossyjskiej karawanowej, Lwów, ul. Trybunańska l. 1.

358

Fularowy jedwab

60 ct.

aż do zł. 3.35 za metr w najnowszych deseniach i kolorach.

Jakoteż jedwab Henneberga czarny, biały i kolorowy od 35 ct. do zł. 14.65 (około 24 ozliczonych jakości i 2000 różnych barw i deseni itd.) czarne, białe i kolorowe od 45 ct. do zł. 11.65.

Jedwabne damasty od zł. 8.65 do 14.65	Jedwabne bengaliu od zł. 8.00 do 7.65
Jedw. materye włos. na suknie 8.65 " 42.75	Jedwabne grenadyu " 80 " 3.80
Jedwabne fulary " 60 " 3.35	Jedwabne Faille française " 1.45 " 6.80
Jedwabny atlas dla masek " 85 " 1.90	Jedwabna Surah " 80 " 8.80
Jedwabne Merveilleux " 45 " 4.85	Jedwabny fular japoński " 80 " 3.35
Jedwabne materye balowe " 35 " 14.65	Jedwabne Crepe do China " 1.35 " 6.65

Jedwab Armures, Merveilleux, Duchesse, Crystalique, Moire an ligue, Moscovito, Marcellines, etc. jedwabne kołdry i materye na chorągwie etc. — wolne od porta i cła do domu. Wzory odwrotnie. Listy do Szwajcaryi kosztują 10 ct. karty 5 ct.

Fabryka jedwabiu G. Henneberga w Zurychu, c. k. dostawca nadworny.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Klub pocztowy (hotel George)
W sobotę dnia 9 listopada dwa przedstawienia
Po południu o godz. w pół do 4. po znizonych o połowę cenach
Snieżyczka i siedm karłów
fantazyjna bajka czarodziejska w 7 obrazach.
Wieczorem o godzinie w pół do 8.

Trójka hultajska.
Juro w niedzielę 10 listopada dwa przedstawienia.

Popołudniu o w pół do 4 (znizone o połowę cen)
Kopciuszek czyli szklany pantofel
Przedstawienie przedstawienie o godzinie w pół do 8.

GOGATKA Z WIEDNIA.

Drabne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tustym petitem
dwa centy.

Szukam lokalu na fabrykę wyrobów artystycznych 4 lub 5 ubikacyj, front niekonieczny, położenie w mieście i b. opoda. Adres: „M. N.“ Biuro dzienników i ogłoszeń L. Ploha. 1312

Ważne dla prowincyi. Wszelką garderobę poleca tanio handel Jaszczyszyna we Lwowie, w gmachu teatralnym. 1273

Kilkanaście młodych nieujędzonych koni do sprzedania w Dalastowicach, poczta Szczucin. 1321

„Syriusz“ Artur Kościcki
Lwów, ul. Ossolińskich l. 11, filia ul. Trzeciego Maja l. 2 poleca najwyborniejsze kawy pół kilo po zł. 1.60 do 2.00 zł. Herbaty chińskie, rosyjskie, angielskie pół kilo, od 1.50 do 6.00 zł. Okruchy pół kilo 1.60 i 2.00 zł. 756

K. DZIADON i Spółka
Lwów, pasaż hotelu Imperial.

Dla konkurencyi wyłącznie z zagranicą, poleca się w zakresie wyrobów metalowych, blacharskich (galanterijnych) nasza fabryka. 1291
Cenniki gratis i franko.

Obuwie karlsbadzkie
prawdziwe, roboty ręcznej, dalej prawdziwe
rygskie i petersburskie kalosze
po cenach fabrycznych w olbrzymim wyborze
dostać można wyłącznie w Pierwszym składzie
obuwia karlsbadzkiego Adolfa Lonkera
tylko przy ul. Karola Ludwika 21.
Ceny zdumiewająco niskie.
Wybór olbrzymi.

Ostrzeżenie. Prawdziwe karlsbadzkie obuwie ma markę ochronną wciśniętą w podeszwę — pedszywające się pod karlsbadzki wyrób firmy nabijają farbą stamplie z tą marką.

Z poważaniem
A. Lonker
Pierwszy skład obuwia karlsbadzkiego tylko przy ul. Karola Ludwika 21. 1322

Zmiana lokalu.
Najtańszy skład towarów optycznych i mechanicznych
BENEDYKTA KOPERNICKIEGO
pod „Kopernikiem“
przeniesiony został do nowego lokalu przy placu Halickim l. 1.

Po cenach najtańszych w wielkim wyborze okulary, cwiklery, lornety, barometry, ciepłomierze. — Reparaeje najrychlej i najtaniej. Urządzenie dzwonków elektrycznych. Zamówienia z prowincyi odwrotnie. Adres: Optyk Kopernicki, Lwów, plac Halicki l. naprzeciw Banku hipotecznego.

BIURO EQUITABLE

ulica Czarnieckiego l. 4 534
udziela wyjątków od do ubezpieczeniowej
polecz żadne inne Towarzystwo tonyjny zysków przy ubezpieczeniach życiowych.

MASĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU.
Masć ta leczy wrzodziaki, przyszcze, czerwonosiel, krosty, węgiel, wyypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, lupież i wyrzuty na czefeisich ciastach porostych włosami i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.
Siolek 2° franków we Francji w Paryżu w aptece p. MOULIN 30, rue Louis-de-Grand
We Lwowie w aptece pp. Mikolascha, Wewiórskiego, Ruckera i Lachowicza. — W Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka, Wiszniewskiego i Hellera. 17

Jedyny główny magazyn

obuwia karlsbadzkiego
roboty ręcznej i komisowy skład
kaloszy
prawdziwych rosyjskich z Petersburga
znajduje się tylko
przy ul. Hetmańskiej l. 10
obok stacji tramwaju elektrycznego
ceny stałe są na podeszwie wyutoczone i przw kaloszach 10 proc
mniej cen fabrycznych.

Z wysokim szacunkiem
H. Tendler

właściciel magazynu obuwia karlsbadzkiego przy ul. Hetmańskiej l. 10
NB. Ostrzega się przed towarami podrabianym, obuwie karlsbadzkie ma na podeszwie powyższą markę ochronną. 1305

Najtańsze źródło zakupna
w Galicyi.
Także na raty.

Na obecną porę

nad-szły już wielkie transporta dywanów, chodników, dywanów dla jadalni i pokoi dziecięcych, sieniowych, kościelnych i przed ołtarze. Nadto portyery wełniane, firanki koronkowe, kołdry, koocyki do podróży, dery na konie i sanki, wreszeie kapy na łózka i stoły po bardzo niskich cenach.

Wielki wybór prawdziwych dywanów perskich i smyrneńskich. Zadzziwiająco tanie artykuły dekoracyjne chińskiego i japońskiego wyrobu.
Codziennie otrzymujemy nowe posyłki do różnych działów naszego magazynu, jako to bluzki, koocyki, szlafroczy, kapelusze damskie i dziecięce, płaszczyki, sukienki dziecięce i ubrania dla chłopezyków, bieliznę Jägera, wyroby włóczkowe, rękawiczki, ponoczozy, kalosze rosyjskie, parasole od deszczu, artykuły futrzane jako to: zarękawki, kołnierze, czapeczki, koronki, wstążki woalki i t. d.

P. T. wojskawym, państwowym i prywatnym urzędnikom oraz pp. właścicielom dóbr, duchownym i nauczycielom **ułatwiamy zakupna zaprowadzając spłaty częściowe.**

Cenniki gratis i franko. — Listy i zamówienia upraszamy adresować do 1177
Zarządu wiedeńskiego magazynu „Au Louvre“ Lwów, pl. Kapitułny 3.

Odnazczona w r. 1894 najwyższą honorową nagrodą c. k. Ministerstwa handlu

Lwowska fabryka asfaltu i tektur ulepszonych ogniotrwałych S. Szeligi Łyszkiewicza

we Lwowie, ul. św. Marcina l. 29,
poleca

asfaltową masę w gorącym stanie do izolowania murów od wilgoci.
tekturę ulepszoną ogniotrwałą do krycia dachów wyszczególnionych gatunków,
rola 10 metrów kwadr. od zł. 2 do 350,

asfaltowe elastyczne płyty izolacyjne,
Lak asfaltowy świecący do konserwacji dachów tekturowych,
żelaza i drzewa.

Smole angielską bezwodną.

Fabryka osusza asfaltem jako jedynym środkiem znanym dotąd w budownictwie najbardziej zawilgocone ściany w mieszkaniach.

Niszczy gorącym asfaltem zastarzały grzybek drzewny.

Fabryka wykonywa w całym kraju swoimi ludźmi pokrycia dachowa i tekturowe, oraz reparacje tychże. Metr kwadratowy po 45 do 75 ct. — Długoletnią trwałość poręcza się.

Karol Bałaban we Lwowie

poleca w najlepszych jakościach po najtańszych cenach 1209
kawę, herbatę chińsko-rosyjską i rum bremski.

Kawa:		Herbata:	
4 ³ / ₄ kl. Portorico	zł. 9.—	ciemno naciągająca z miłą wonią.	
" Cuba gruboziarnista	9.50	1/2 klgr. Congo	zł. 1.60
" Ceylon	10.—	" Souchong	" 2.—
" Ceylon gruboziarnista	10.40	" Familijnej	" 3.—
" Ceylon najprzedniejsza	10.70	" Melange de Moseau	" 4.—
" Mocca arabska	10.70	" Melange de Londre	" 4.—
" Jawa złota gruboz.	10.70	" Wysiewek	" 1.80

Zlecenia z prowincyi skuteczniają się bezzwłocznie.

KANTOR WYMIANY c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego

kupuje i sprzedaje
wszystkie papiery wartościowe i monety
po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizyi.

Jako dobrą i pewną lokację poleca
4 pre. listy hipoteczne koronowe, 4¹/₂ pre. pożyczkę krajową galic.
4¹/₂ pre. listy hipoteczne, 4 pre. pożyczkę krajową galicyjską
5 pre. listy hipoteczne premiew. koronową.
4 pre. listy Towarzystwa Kredyto- 4 pre. pożyczkę propin. galicyjską
wego ziemskiego. 5 pre. pożyczkę prop. bukowiną
4¹/₂ pre. listy Banku krajowego. 4¹/₂ pre. pożyczkę węgierskiej kolei
4 pre. listy zast. Banku krajowego. państwowej
5 pre. obligacye komunalne Banku 4¹/₂ pre. pożyczkę propin. węg.
krajowego. 4 pre. węg. obligacye indemniz.

i wszelkie renty austriackie i węgierskie,
które to papiery kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje
po cenach najkorzystniejszych.

UWAGA. Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wylosowane, a już płatne miejscowe papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony za gotówkę, bez wszelkiego potrącenia, zaś zamieszowe jedynie za potrąceniem rzeczywistych kosztów.
Do efektów, u których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych arkuszy kuponowych za zwrotem kosztów, które sam ponosi. 869